

زینتِ کبریا

صاحب: امیر اکبر علی
نویسنہ: ڈاکٹر حفصہ عاتق

زَرِّ نَکَش

شاعر: مٹلا ابا بکر کلہتی
نز آر: ڈاکٹر فضل خالق

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

Web Site: www.balochiacademy.com

www.balochiacademy.com

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

ملا ابا بکر کلمتی شاعر
ڈاکٹر فضل خالق نثر آرزو
زرینکش کتاب و نام
2008 چاپ سال
آئی ٹیک پرنٹرز چاپ جاہ
الیاس بلوچ کمپوزر
500 دانگ
120 کلدار بہا
بلوچی اکیڈمی کوئٹہ شنگ کار

ISBN. NO.978-969-8557-28-7

www.balochiacademy.com

تا کدیم	۲
2 منا پکرے ماں دل و پا دا تلگ ڈاکٹر فضل خالق
18 (1) پہ بلو چانی ہا ترا پنتے
30 2- داستان برائے اولادِ آدم (نصحیت)
41 3- دعوت و تبلیغ
49 4- وصول تبلیغ و پابندیاں
52 (5) کار آمدی بی بی
54 (6) مکران و توپان
85 7- بنیادی مسئلہ پاکستان
105 (8) گردشِ عزمانہ
116 9- جنرل محمد ضیاء الحق
112 (10) - میر ملک و پر بند
139 11- (حصہ دُنیا)
149 12- مناجات

ہما و ہدء نام ء کہ

آ چیز شت انت دست ء جوان ء دکشتیں
 کوانت رمگ حار ملن ء مراد بکشیں
 کائیگر کاریگ ء لیرو بارکشیں
 سونیں ڈاچی گروہبر ء دشیں
 تارکوڈی ء ہا کدھ زر نکشیں
 کوانت ہا سچکانیں سگرد پیشی
 مہلسیں دان ء جنتر دان دوشی
 بچ ء شیلانچ ء متگ گامشی
 گردگیں بگاں شیر کے دوشی
 زاناں چہ تقدیر ء قلم نتہ
 (کہ) ہر یکے کچنگ گنت ء کت ء

(ملا ابا بکر کلمتی)

منّا پکرے ماں دل ء

پادا تگگ (ملا ابا بکر)

ولجہ ملا ابا بکر الح ء ملا یے بوتگ ء وتی دینی ء مذہبی فکر ءھیالانی بیات ء آرا پارٹ ٹائم
 نا بلکیں full time ملا یے گشگ رو نبیت بلے وتی ملائی فکرانی تہ ء ہم آئی دل ء
 ہمک دریگ ء تہ ء وتی راج ء غم ء گڑتی، بدبختی ء ناتپا کی ء دروشم دریگ انت۔ آرا
 شرتالغ اے ہاترا گشگ بوت کنت کہ آئی وتی زند ء وتی کتاب ”استین“ ء ”معلتیں
 مترس“ دیست انت۔ بلے راج ء تہ ء اے گونگیں مردم بازانت کہ آہان ء وتی پر بندانی
 دپتر برے دست ء بوتگ انت ء برے سر ء چیر ء، برے دل ء سر ء برے سر ء سر ء
 بلے کس ء ہم آہانی دست نہ کچگ ء کمک نہ کنگ کہ آہاں وتی زند ء مرادے بدیستیں
 ۔ ولجہ ملا ابا بکر ء نام گوں دادشاہ ء پر بند ء یک مزنیں ہلکبے ء تہ ء پُزشت ۔ کڈا آئی
 ذمہ واری شاعرے ء حساب ء گیش بوہان بوت انت ۔ وتی دمگ ء سماجی ذمہ
 واریانی دیم ء داران ء آئی وتی سماجی کڈ ء بالادکدی ہم بےھیال نہ کنگ ات ۔ آئی
 پر بندانی گیشتری بہر سماجی گشگ بوت کنت ۔ ملا ء شاعری دُستی ء نظم ء form ء
 انت کہ اے مے قدیمیں ء زمین ء میراث انت ۔ آئی وتی عشقی پر بندانی ہوشام ء را
 چہ حضرت یوسف ء داستان ء را شعری دروشم ء آران ء پردشت ۔ اگاں ناوت آرا
 کدی ہم چچک ء چچک پہ عشقی پر بنداں میل ء تب نہ بوتگ ۔ کسے ء پر بندے گشگ

آرا دوست نہ بوتگ گڈا آئی پتہ الم ء پر بندے شستا تگ۔ شاعرے ء را سیکلے
 دوست بوتگ ء ہما دور ء رواج ء روایتانی رد ء آئی سیکل ء تو سیپ ء دو چار پر بند گشتگ
 گڈا مل ء ہمیں مردے ء اُشتر ء شان ء چیزے گشتگ۔ بزاں انچو کہ من ساری ء
 کیشینت مل ء ابا بکر ء اسلامی فکر ء ساہگ ء بلوچی مارگانی امباز ء وتی چا گردنی شاعری
 انچو درانگا زنگ کہ آرا وتی چا گردنی بالاد ء سامد ام دیم ء بوتگ۔ آئی شاعری
 زانت ء نشانے زانگ بوتگ ء اے دودچہ مل ء فاضل ء آدگہ مل ء ہانی دور ء چے ظاہری
 کنان ء پیدا ک انت۔ نہ ایوک ہے زانت ء بلکیں بقول آئی جند میگ ء کہ فاضل،
 قاسم، نور محمد ء دومی نامداریں شاعرانی پنجی ء آئی جند ء شاعری ء روئیں ہمیں
 درشا نگ ء آرا وتی کتابانی چنگ ء نزارگ ء لا چارکت۔

خلیل باذل (یکم جنوری 1989 پیشکان) آئی کتاب ملیں مترس ء تاکد میانی تہ ء
 چوش ہشتہ کنت۔

”واجہ مل ء ابا بکر چہ مرچیک ء کم ء گیش ہتا د ء پنج سال پیسردشت ء کلان نامیں جاگھے
 ء مزین دبا ء سال ء پیداگ بوتگ۔“

آئی عاریض پت ء نام بہادر بوتگ کہ وتی زما نگ ء دیندار ء نیک ترین مردماں شمار
 بوتگ۔

واجہ ابا بکر ء چہ کسان سندی ء وانگ ء ہٹ سک باز بوتگ بلے آزما نگ ء وانگ چو
 مروچکیں دور ء البار (عام) نہ بوتگ ء دربر جاہ وتی جاگہ ء نیک ء کور ء اگاں

سرچیں مسیتے بوتگ گڈا اودے بیچارگیں ملات و تھیلت بلاھ ۽ سرا بوتگ، زہم ۽
 جنگ گڈا براں کلام اللہ ۽ سیاہے زائنگ انت ہما کد و نمازے ۽ دز نمازے ۽ پمشکھ ملا
 ابا بگر ۽ پوتی وانگ ۽ دیر ۽ دراجیں پند جت۔ سر باز، جیونی ۽ گڈ سر ۽ سرے جلکھیں
 کراچی ۽ کپیت۔ کراچی ۽ نام پرشتیں مدرسہ مظہر العلوم کھڈہ ۽ جا کہ نہ رس ات گڈا
 واجہ مفتی محمد عثمان ۽ "احرار الاسلام" ۽ شت ۽ پوتی وانگ ۽ بیج گت۔ اے ہما زانگ
 ات کہ واجہ مولوی محمد عمر ۽ ہمیش انت نوک پاگ بستگ ات ۽ ہے مدرسہ ۽ وانینگ ۽
 بنا گت ات۔

"احرار الاسلام" ۽ نور بردی ۽ درگت ۽ واجہ ابا بگر تاں دو ماہ پڑیں سک نادراہ بوت۔
 دومی نیمگ ۽ چہ ملک ۽ حال اتک کہ بیاتی آرتیوں پت بیران بوتگ۔ گوں ہے
 دلپدر دیں حال ۽ واجہ ۽ وانگ یلہ دات ۽ ملک ۽ شت۔ چدورند ملا ۽ پوتی وانگ سندو
 دات نہ گت۔ کلام اللہ گلستان، بوستان ۽ مالا بدمنہ ۽ ابید آئی ۽ گیشتر ونت گت نہ
 گت۔

وانگ ۽ یلودیک ۽ رند واجہ ابا بگر ۽ زمین کار، ہشتر کشی، دکان داری، با پار ۽ نگ ۽
 مال داری ۽ پیشگ وتی گت کہ داں روج ۽ مروچی ہے رگر ۽ چیلانی تہ ۽ وتی زند ۽
 روچاں بیگاہ کنگ ۽ انت

(تا کدیم 9.8۔ ملیں مترس)

واجہ ملا ابا بگر (جنوری 1992 پیشکان) "استین" ۽ تا کدیم ۽ نبشتہ گت۔ "ادامن دو

گپ پہ وتی ہماورنائیں چکت، برات غ مڑاھد اریں واجھاں جنگ لوٹاں کہ آیک پیم
 غ وتی زبان، راج غ گلز مین غ گہودی غ تکشگ غ انت غ گوں مرو چیکیں ترندگا میں دور غ
 ہم گام بیک غ کوشش غ انت غ دفتر نیمرانیں کارنگ لوٹ انت۔ چکاں! ایوک غ پہ
 زبان غ بودنا کی غ بلوچ راج دیرئی گت نہ کنت۔ تاوہدے کہ ماوتی بلوچی دُستیں
 شتریں دوداں مہ پہریزیں۔ ماراوتی پت غ پیر کی پچ غ پوشاک، گلگ غ چوٹو، گند غ نند،
 شاد غ شاتک، مات غ پت غ مسترینانی ادب کنگ لوٹیت۔ بلے سکتیں یونی گتے کہ مے
 ورنایاں اے دراہیں چیزیلو داتگ انت۔ درآ مدانی پوشاک و تیک کنگ۔ سپہ داریں
 چوٹوانی جاگہ غ گوک غ پشت بونز بانز انت۔ گوری گیوار یکیں کش غ پچ انت۔ بلوچ غ
 دلیری، زہم جنی، میار جلی مڑاھ ہم آپیشی نہ انت۔ اگاں مارا نماز کنگ زور جنت،
 روچک دارگ توریت توبہ نعو زباللہ خدائے اسلام مے چمدار نہ انت۔ بلے ماوتی پت غ
 پیر کی شتریں روایتاں یلو مدیں۔

من اے گپ غ ہم نہ کنناں کہ شے پیریناں وتی زما نگ غ ہا لکو غ شمش، موش غ گراپاد
 وارنگ شتا ہم ہمیشاں بلات۔ ہرچی شمارا خدائے داتگ بورات بلے گوں زبان غ وتی
 روایتاں ہم مہ شمش ات پرچے کہ

پچ کہ چہ بابواں سر ڈرک انت

ترگز بنت ماں دیر نہیں چاتاں“

نوں لہجیں گپ ”زر نکش“ ءِ بابت ءِ بیت۔ کتاب ءِ تہ ءِ دُر کی دوازده پر بندمان
 اُنت۔ ہر پر بند ءِ تہ ءِ کسانیں ٹکڑے دیم ءِ کاراں ءِ دو چار گپ جناں ”پنتے پہ بلو چانی
 ہاترا“..... ایسی تہ ءِ راج ءِ ہنوگیں جاو ر ءِ پداراجی ناتپا کی ءِ راج ءِ راکجام ہال ءِ
 رسیٹنگ، ہمے دیم ءِ آرگ بوتگ ءِ آئی سراہون ءِ افسوس درشان کنگ بوتگ۔ راجے ءِ
 راجون بوہگ لوہیت۔ ہمے سر ءِ سو جی پیے ءِ گشگ بوتگ انت۔ بلوچ ءِ انفرادی
 صورت ءِ کردار چون بیت؟ دومی راجاں گوں تقابلی دیم پہ دیخی یے ہم کنگ بوتگ۔

۔ ہر روج پالام ءِ گوں دگہ قوماں مثل ءِ خر
 لکھے نان ءِ دائم ءِ محتاج، درپہ در
 ماں خلیج درمندگ ءِ، ہر وقت در سفر
 گر سُر ءِ جاھے کت ترا دشمن چکت ءِ گور
 نے ترا ہون ءِ نے ترا بیرے دات دگر
 تی ہاترا ہج رنگ ءِ نیا اُنت اے سوج ءِ سر

۔ دائم ءِ جنگ ءِ گشت ءِ خون ءِ وت ماں وت ءِ
 رحم ترا ہج نیست ماں دل ءِ پہ برات ءِ پت ءِ
 وارث ءِ سیاد ءِ پروتی قوم ءِ ملت ءِ
 پہ ہر کس ءِ شر ءِ پرچیا شوم ءِ پروت ءِ

کُن بلوچستان ۽ بلوچ پت ۽ یک کن ات
 همل ۽ همسک ۽ وتی پاداں سک کن ات
 کنت ۽ ضد ۽ چه وتی توک ۽ در کن ات
 عالے حقانی وتی قوم ۽ سر کن ات

پر بند داستان برائے اولادِ آدم (نصیحت) ۽ تہ ۽ انسان ۽ پیدائش ۽ بگرتاں آئی گلڈ سر
 ۽ داستان انت کہ انسان وتی چاگرد ۽ تہ ۽ چه کنت ۽ آرا چه کنگ لوئیت۔ انسان کہ
 اشرف المخلوقات کُشک بیت آرانکی ۽ راہ گرگ لوئیت ۽ بدی ۽ راہ پُشت جنگ
 لوئیت۔ ہے ہمیں پنت ۽ شوئاں گوں ہے پر بند ۽ لہتیں کُکز

۽ آدم ۽ اولاد هیال کن دشمنے هستیں ترا
 چپ ۽ راست ۽ پُشت ۽ دیم ۽ گون انت گوں توہر گوارا
 بُریت تئی ایمان ۽ بیخ ۽ نیکیاں بارت یکمر ۽
 تیز دہیں بیرے ماں دتیں شوم ۽ خناسیں حز ۽

۽ تھیں کپاں کس نذیریت مئے سر ۽ فرض انت کُشک

صالحاں دوست نیت خالق ۽ حکم ۽ پڑھک

پہ شودگ ۽ صائون ۽ میٹ ۽ پاک نہ بتیں جیک ۽ سگ

پہ جم ۽ آپ ۽ سمات ۽ دُش نیت زہریں کرگ

بے دماغ ۽ عقل ۽ ہوش ۽ کار ۽ نیت ہشکس سرگ

گران انت بے تعلیم ء علم ء حق ء حرام ء دربرگ
عاقلاں ہچمہر پسند نہیں چورو ء مال ء ورگ
جاہلانی کار ء ہیل انت مفت ء ناحق زہر گرگ

دیتری پر بند ”دعوت ء تبلیغ“ انت۔ چوناء مٹلا ء زند ء یک مز نہیں بہرے
گوں ہے فکر ء عمل ء گوستگ بلے اے پر بند ء تہ ء ایسی اہمیت ء سراگپ بوتگ ء ایسی
آسر ء برورد ہم کشک بوتگ۔

سندوتی لانک ء دعوت ء کار ء
اول وتی ملک ء شہر ء بازار ء
گوں جند ء ہمراہ ء سنگت ء یار ء
مال ء جان قربان کن ہے کار ء
دعا بلوٹ ہر دم رب ء دربار ء
دردل ء جاہ دئے صبر ء اوپار ء
بہ قدر ء وت اولاک ء بجن بار ء
موہ مدئے ہچمہر نفس ء آمار ء

دیتری پر بند وصول تبلیغ ء پابند یانی انت۔ یک دورے بوتگ کہ اسلام ء شاعری ء
رادو متضادیں چیز زانگ بوتگ۔ بلے مٹلا ابا بگر ء فکر ء عمل ء اے گپ چپ گنگ آئی اے
ثابت گنگ کہ شاعری انجیں ویلے کہ مردم وتی پسند ء کار ء چر آئی گیت کنت۔ ایسی ء
شاہدی ء مٹلا ء تمائیں شاعری دنت۔ وصول تبلیغ ء تہ ء دوازده اصول بیان گنگ بوتگ۔

بے اجازت ء کسی مال ء نہ زورگ، خورد ء نوش ء واب ء کم کنگ چہ سوال ء ہزنہ کنگ،
 سروک (امیر) ء گپ ء منگ و ہدے کہ درابروت گڈا کھے و ہد بزوریت، خدمت کنگ،
 تعلیم زورگ ء دیگ، عبادت کنگ، نرم نرم ء دعوت دیگ، اسراف نہ کنگ، تہجد کنگ ء
 تسبیح وانگ.....

”کارآمدیں بی بی..... زالبول ء توسیپ ء انت ء خاص ہما زالبول ء کہ آ مردم ء
 لوگ بانک بیت۔ مثلا ابا بگر ء ہیال ء شتریں جن ء داستا ہا شتری کہ بوہگ لوٹ انت
 آئی ہے پر بند ء کشتک انت۔“

اگاں جن تئی وپاداریں

خبر کیر ء نکو کاریں

صلح جو ء وپاداریں

تمام کاراں جماداریں

مرد ء دادایاں بیزاریں

غریب ء ضعیف ء تہداریں

ازبُن ء نکیں قومے نامداریں

(یا) امیری چلے شانداریں

(بلے) مدام گوں جو دء سازگاریں

پہ ہر کار ء کھے تیاریں

(گذا) ہمیش انت جن شہ پداریں

(کہ) تئی نمودار ء دلداریں

وہد و ہدانی سرا با زیں توپان آتنگ انت۔ مئے بلوچانی دمگ ء شدری ء

شیمانی توپان ء سرا مٹلا فاضل، مٹلا بہادر، مٹلا عبدالنبی (؟) ء ہما توپان ء بابت ء وتی

پر بند کٹنگ انت۔ مئے عہد ء آتنگیں توپان ء سرا ہم باز ء وتی شاعری ء کیت تا تگ

۔ مٹلا ء ہم یک پر بندے کٹنگ کہ کچینی انت ء اے تاریخی درورے داریت۔ اے

پر بند نہ ایوک ء ہم نکہ مزن انت بلکیں چو ہمک پر بند ء وڑا ادا ہم مٹلا ء وتی فکر ء شہم ء

دروشم ایٹی تہ آرتگ آنت گوں کہ خدا وتی بند ہاں چکاس کپیت۔ انسان کہ ہراب

کاریانی توک ء مانکیش ایت گڈا عرش ء فرش ء واہندار آ وتی کد ء بالاد ء کیرائین

ایت۔ پدالہجیں چریشی گوش کپیت ء لہجیں ایشاں گوش ء پشت ء گوا زین ایت۔

توپان ء کٹے وار تہ بنگ

(چو) سیہ مار ء جت ئے نیش ء ڈنگ

مہلوک گیم انت ء آچو کنگ

سہدار ہر وڑیں پتہ تنگ

توپان رتگ ات چو کوہ ء

جاہل درست شت انت چہ موہ ء

گپت انت آ غم ء اندوہ ء

شوباز انت ، نہ گند انت کوہ ء

ملا ابا بگرؔ مذہبیؔ چا گردی درشاناں ابید بازیں سیاسی جیڑ ہانی سراہم وتی مکت دیمؔ
 آرنگ انت۔ آئی پر بند ”بنیادی مسئلہ پاکستانؔ“ تہ اے کُشگ بوٹگ کہ ملک چے
 ہاتر ادستؔ آرگ بوٹگؔ غنوں چون انت۔ ملکؔ بنیادی جیڑ ہانی گیشینگؔ ہاترا
 ملاؔ وتی مکت جنگ۔

و ق تے بیت جتا ہندوستان

اے ملکؔ نام مکت ؔ پاکستان

اسلامؔ عظیمیں بوستان

شکرے گیت خدائی دوستاں

کڈا.....

دُرتیں لیڈراں بستہ سؤر

سیایاں گتہ فکرؔ غور

پرما گہتریں پیشی دؤر

انگریزی رگام رتھیں ہور

امبؔ جاگہؔ کشتہ بؤر

زہر تائیں گرگ آپ داتہ

دیم چہ شریعتؔ تاب داتہ

بے قیمت مکت انت پائیں دؤر

دوست داشتاں دلؔ زہریں مَر

گوراماں تلاہ، زرتگ گز

دل چہ کینگ ء ضد ء پڑ

دیم ء کپتگ انت چیل ء بڑ

ملا ء بازیں نظم انچیں است انت کہ اگاں تو آہانی عنوان ء بہ چارے تو زانت کنے کہ
 ملا ابا گراے پر بند ء چوش کشیت؛ ”گردش زمانہ“ ہم آئی انچیں نظمی کہ بقول اردو
 مردمانی ”لفافہ دیکھ کے مضمون بھانپ لیتے ہیں۔“ بزاں اے پر بند زمانہ ء دور
 گردش ء بابت ء انت۔ ذیکیں لوٹ ء مرچیکیں لوٹ، ذیکیں Values ء
 مرچیکیں Values چے بے بو تگ انت۔

ملت گوسفند ء حاکم یک گز کے

جنت ء پروشیت انت تو کسے ٹر کے

هر سباه ہونان گریت سُر کے

دہنیں گورمانی آپ مرو سوریں

بینگ گوں بنگ ء وزن ء ہمتوریں

دور ء باری ء دہر دگہ رنگے

برزیں مانگوہاں کس نہ گپت درنگے

چہ وانگ ء مٹیک مستریں گئے

پاسپان ماہیک ء گتہ کنگے

زور کرار دامگ پنگ یک بنگے
 زرنگ دَجک ء یک جیزھ ء جگے
 پنگاں کلاپتہ ماں سر ء پنگے
 مشک ء اولاداں ساز سنگ چنگے
 کپک ء سیاہ مار ء جتہ ڈنگے
روباہ برّان انت، شیر کھے لنگے

مالدارا اُمید ء انگت در بُرتہ
 بے اُمید تریّت ء بخت پُرتہ
کموکے گستاخی بکنت مُرتہ

ہر کسے کپتہ پہ جنگ ء جنجال ء
 کشت ء ہون انت پہ ہاتر ء مال ء
 دنیا یک جونے شتریں پہ ڈال ء

ہر مروج ہتھیں نیت مے کار ء
 پہر میند باز پہ سنگت ء یار ء
 ہر کسے ویشیں کنت وتی وار ء

کس نہ اوشتیت پہ تی گرو دار ء
ایر کت دومیک ء سرء بار ء

پر بند جنرل محمد ضیاء الحق ء تہ ء نہ ایوک ء آئی وتی عقیدت ء بیون در شان کنگ انت
بلکیس وتی من ء ملکی ء آئی لوگی جا ورانی ہم کپ جنگ۔

ء آخر یک روچے روچ چہ آ درنگان پز شیت
روباھے ، نگلیں ساعت ء شیراں کشیت
وارت ءے گوشت ء ء ہوناں دپ ء دیمان مشیت
شوانگے چوکہ شاہ ء چہ ملک ء ءے کشیت
وارت ءے گوشت ء ء ہوناں دپ ء دیمان مشیت
شوانگے چوکہ شاہ ء چہ ملک ء ءے کشیت
ہرچی ساہ دار انت ، شربت ء موت بیگ پشیت

میر ملک ء پر بند دوورناہانی داستان انت کہ آ گول گجر ء لشکر ء ڈیک دینت کہ یکے وتی
ساہ ء باہینیت ء دومی زندگ مانیت۔ ہے پر بند ء تہ ء کش ء کور ء مردمانی توکل کنگ
ء وتی میت ء چکرگ ء ہم کپ است انت۔

ءے مے انسانی عادت ء کسب ء پیشگیں
پہ بدیں کار ء ہر کس ء تنش ء تیشگیں

گوں ہشت صدء جنگ ء چون کنت تہنا دوہر
 مہتراں ناکا میں دلے کار بتگ جگر
 نیست ات نزدیک ء تمگ ء چیل ء گر
 دعا کت ئے اللہ ء گورا چنداں بار ء نہ
 یا الاہین تو مرچی مئے توفیق ء مبر
 غیر تنی امداد ء مرد راھے نیست دگر

”حرص دنیا“ اے ہم انچیں پر بندے کہ گوں وتی نام ء بازیادی کنت۔ ایشی تہ ء ہم
 پنت ء نصحیت وتی معراج ء سرائنت۔ حرص ء چے وتارا دارگ ء ہم کُشگ بوتگ۔

۔ ہچمر مت عبت اسپ ء ہر

اسب ء کیگ ء گنج ء نہ

نامب ء پیتل ء سیم ء زر

گرامنرخ ء عیت گوں گوہر

یکجاہ عبت سنگ ء سر

پزانت رستر ء چیل ء گر

روباہ عیت شیر ء فر

۔ شر نہ انت زندگی اے رنگ ء

حرص بے چو گوراگ ء کنگ ء

ناشکری بکن، جن زنگ ء
 جاء ء کم بکن بن سنگ ء
 کپنگ ملکوت ماں ونگ ء
 قبر ء ء روئے دل تنگ ء

کتاب ء گڈی پر بند مناجات انت ء اے چہ وتی نام ء بزانت ء پد رانت۔

ے رجم بکن رحمان پہ گناہ گار ء
 ہمت ء توفیق بدے مارا
 پہ وتی دین ء مہنت ء کار ء
 مہشر ء آسان کن مئے بار ء

گڈ سرامن ہے گشاں کہ کے اگاں ملا ابا بگر ء شاعری ء تہ ء فلسفہ شوہاز بیت گڈا
 آ بے سوب بیت۔ کے سبکیں ء زمینی بو ہو کیں عشقے لوٹیت ہم آ بے سوب بیت۔ کے
 اگاں دگہ علمی ء مذہبی مسلہے کیشینگ ء راہ ء چاریت گڈا اے ہم آ رادست نہ کپیت۔
 اگاں آ راجیزے دست کپیت گڈا ملا ء مسلمانی انت آئی تنگ ء عقیدہ انت۔ اگاں
 دیمتر ء چیزے لوٹے گڈا بلوچ گوں وتی ہمک تب ء دروشم ء ذر ء بیت چیا کہ آئی گوں
 وتی راج ء وتی مہر ء ہُت کدی چیر نہ داتگ ء آئی اے درشان جار ء بادشاہی کنگ۔
 آ وتی چا گرد ء تہ ء وتی فکری سطح ء ہر پیم کہ مزنیں مردے بوتگ بلے چا گردی
 ناروائیاں ہلاس کنگ آئی مستریں حدف بوتگ۔ آ اسلامی گوناپاں گوں وتی چا گرد ء
 گہتری ء راہانی چاریگ بوتگ۔ آئی شاعری اے کرزیت کہ ہوار گجگ بیت ء

کلیات ۽ شکل ۽ دیم ۽ آرگ بیت۔ اے بابت ۽ منی ۽ زبندی ۽ سرانہ ایوک ۽ آئی
 پساندگ بہ جیڑھ انت بلکیں مئے راجی ادارہ ہم شور ۽ سلاہ یکن انت۔
 گڈ سرا انچومن عمر حاجی ۽ منت واری ۽ مناں ہے پیم مٹا خدا دغریب ۽ متناں ہم
 انچولیدھی باراں کہ آئی پشیں مزنیں پند بڑ ات ۽ اتک منی گوارا پہ منی کمک ۽۔ ہر
 دمگ ۽ اگاں مٹا خدا دغریب گوئگیں لہتیں لہتیں مردم بیت گڈامن جزماں کہ بلوچی ۽
 بازیں گنج ۽ مڈی چہ گار ۽ بیگواہ بوگ ۽ رکت انت۔ انچو آئی سر ۽ سو جانی منت واراں
 ہے پیم آئی دز کمکی ۽ پہ آ یو کیں و ہد ۽ ہم ایتو اراں۔ گڈ سرا گول مٹا ۽ اے ٹکڑ ۽ اُمیت
 ۽ اجازت گراں۔

کثیت یکر وچے انچیں مٹ نہ بنت ناہ ۽ سکن

ڈاکٹر فضل خالق۔ جیونی

27-08-2004

پہ بلوچانی خاترا پنتے

*

آخری عمر ۽ منی ملگی زرد ۽ سارنگ
 پیسری کشک ۽ مادیں راہ ۽ گارنگ
 بدعت ۽ شرک ۽ ملک تمام شور ۽ شارنگ
 ناتپاکی ۽ ظلم ۽ چوکور ۽ ہارنگ
 چوٹو ۽ ریش ۽ مرگ ۽ چدالڈ ۽ بارنگ
 صبر ۽ اوپار ۽ سنت ۽ واہ ۽ زارنگ
 تنظیم بلوچانی ۽ ادب تنگ ۽ دارنگ
 رسم جہودانی گوں وت ۽ زینت دارنگ
 نیں پہ اشتاپی من قلم کاشیں تیارنگ
 زہن من آورنگ، مرکب ۽ زین ۽ سوارنگ
 رب ۽ رحمانی نی من وتی پشت ۽ پارنگ
 قدرت ۽ شاہ ۽ نیں منی عقل ۽ کارنگ
 داستانے پہ ملت ۽ قوم ۽ تیارنگ
 بیا بلوچ میریں تو منی سچاں گوش بکن

”ب“ پہ بہادری ، گمکے عقل ءِ ہوشمکن
 ”ل“ پہ لائق ، رنگ ءِ دائم جوش مکن
 ”ج“ پہ چالاک ، گوں کس کشت ءِ کوش مکن
 چادر ءِ ظلم بیگ ءِ وتی جان ءِ پوش مکن
 شیر ءِ فرزندے ، مہلوک ءِ داگ ءِ دروش مکن

گر کن ءِ ظلم تو صاحبی نام تئی گار بیت
 خاترا جم دار شیطان تئی نیل ءِ یار بیت
 ہر گوارا غیر قوم گوں ترا جنگ ءِ تیار بیت
 عرب ءِ عجم ، کل تئی پشت ءِ سوار بیت
 ہرچے تئی قوم ءِ راہیں آبے حد وار بیت
 کپکپے چوکہ پہ تئی و استا بار بیت
 از چد ءِ چادیم میر منی چوشیں کار مکن
 روشنیں روج ءِ مادنیں راہ ءِ گار مکن
 شو میں شیطان ءِ تو وتی پشت ءِ یار مکن
 میر مزن نامیں گمکے ہوش ءِ سار بکن
 سرجمیں راج ءِ گوں دکہ قوماں وار مکن

ہر کس و دوست ترانت ترا مال و سیم و زر
 کش و تی برات و دست و ت مالان و بیہر
 تو دست و تی چم و ت جنگ میریں و ت و بر
 مرگ و ساہار و نیست ترا حج خوف و خطر
 سال و ماہ کاہنت روج و شب پر تو بدبتر
 مہنت و کار و ہذمت و کوشش کن ستر
 تاں زندگ و سیرلاپ نہ بے و رنا عمر بھر
 تی گردن و ایرانت دژمن و پولاتیں تہر
 ہر روج پالام بے گوں دگہ قوماں مثل و خر
 لکھے نان و دائم و محتاج ، در پہ در
 ماں خلیج درمندگ و ، ہر وقت در سفر
 گر سُرے جاھے کنت ترا دشمن چک و گور
 نے ترا ہون و نے ترا بیرے دات دگر
 تی ہا ترا حج رنگ و نیا انت اے سون و سر
 چو مکن بابا تو ہا ولانی برے
 دہراں چار تو بستکیں راجانی سرے
 از حلب رنداں چہ جنگ قوم و چا کرے

رشتیں سؤل ء پھدے ہوتیں سومرے
 چو امبر ء مسک ء نام زریت میریں قمرے
 بوگر ء دشالی رس ات شاہ ء دخترے
 چیدگ جنگانی ظاہر انت گلاہرا میں نرے

شیریں اولادے ماں بن ء بھہ ء نامدار
 زانگ ء عقل ء کشنگ ترا ملک ء بے قرار
 یکے پہ دو میگ ء مدام ناراض ء فرار
 بتگ تو بے سوہیں قلات کوہ ء سے ء چار
 تاکدی پشت ء بنت تئی کوہ بندیں حصار
 کھکے روج انت زندگی ء دار ء مدار
 سرکت دُز شک ء مہجگانی تبدیں لواری
 ہشک بنت جلدی مدتانی سبزیں بہار
 بے وفاکیں دوست ء کدی اُمیت ء مدار
 منی نصحیت ء کشنگیں کپاں گوش بدار
 تئی پت ء پیریناں نہ گت چوشیں کار ء بار
 نام پہ اشراہری نہ گپت کس ء ناگوار
 ڈاکوی نام اِس ماں سرء نیست انت ہج دیار

سروتی مرداں دا تگ پہ باہوٹ ءِ میار
 باز یے پہ لجانی پدا مُرتگ نر مزار
 تو ہا مردانی پد ءِ رند ءِ شر بچار

جنگ ءِ داوا ءِ شدتاں نامدار بنے
 پہ وتی لوگ ءِ سوچک ءِ مالدار بنے
 جس ءِ ہیروئن ءِ کشگ ءِ شاندار بنے
 غیر ءِ تادان ءِ تو کدی سردار بنے

کچنگ ءِ پرچہ میر بلوچ ضد ءِ گنت ءِ
 دائم ءِ جنگ ءِ گشت ءِ ہون ءِ وت ماں وت ءِ
 رحم تراہج نیست ماں دل ءِ پہ برات ءِ پت ءِ
 وارث ءِ سیاد ءِ پر وتی قوم ءِ ملت ءِ
 پہ ہرکس ءِ شر ءِ پرچیا شوم ءِ پہ وت ءِ
 ازچہ ءِ آدمیم ءِ مکن کیشیں جُریت ءِ
 سرمکوازین تو پاد ءِ چہ راہ ءِ شریعت ءِ
 ٹمکے بیم ءِ یک گتے پشت دے پروت ءِ

سوچئے وتی لوگ ء (پدا) وت کنئے پہر ء ستا
 بُرتگ انت مال ء کشتگ مابے ڈاہ ء گت ء
 پشیدی مردم گار انت منی نیم ء دہشت ء
 اے سبھے مادات وتی قوم ء ملت ء
 داں پدی روچاں دیگرے بیاریت عبرت ء
 اے عمل برباد انت تئی روز ء قیامت ء
 (تو) برات وتی پرینت انت غم ء رنج ء شدت ء
 قوم ء راج نال انت پہ تئی ظلم ء زحمت ء
 دژمن تئی شادان ء گل انت انی طہرمت ء
 نی ترا نمیل انت پہ دگہ کار ء ہذمت ء
 پوس انت تئی ہوناں مثل چوشیر ء شربت ء
 بندانت تئی دستان ء برانت مالاں پروت ء
 چو مُردگ ء ڈول ء کچنگ ء بے نیم ء گت ء
 تئی مثال ہنچیں گز مپکی ہوپ ء محنت ء
 کس تئی نزیک ء نیت مُرگ ء ساہت ء
 تو کجام شرم ء نیں دئے براتاں دعوت ء
 کشتگ انت برات ء تو کلاگ بتگ پہ پت ء

دیر نہیں چاتے تو وتی واستا وت جتہ
 تو شیر ء اولاد ء نر مزارانی پشدے
 بے مادین راہ ء پیسری کشکاں باز ردے
 پہ وتی برات ء ملت ء باریں چو بدے
 اگر اتفاق بندے مثل چو الوند ء رُدے
 ناتپاکی ء زیرے چو ٹھوٹے ء سدے
 اگر کنے مستی دائم ء پہ تثن ء ٹھدے
 ایمان کمزور انت وکیل کنگ راہبند شریعت ء
 پشت جنگ قرآن ء حدیث دیم پہ وت ء
 گوں بلاہیں قومے چے تو بے بھیم ء گت ء
 ناتپاکی ء وجہ ء چہ بین ء برنگ ء
 عزت محفوظ نہیں مشکلی گرانیں کچنگ ء
 انصاف دیمداتگ دژمن ء جیل ء وہنگ ء
 بزرگ ء وارے انگت چوتین ء تپنگ ء
 گپ اش انت راستیں تو شریعت ء راہ ء خزاں کنگ
 باغ پت ء جدی گدیگی ء رون ء واس کنگ
 چو ٹہ ء ریش ء پاگ ء تو سیتاناس کنگ

تو وتی داستا فیٹنے نوکیں پاس سنگ
 چہ مذہبی قانون ء تئی ڈیل ء سیر سنگ
 ٹی وی ء وی سی آر آرنگ ء لوگ ء ایر سنگ
 باطلے سلتیں گوں تاپیں حق ء ہور سنگ
 اے شیرکنیں آپ تو دست ء وت پرچہ سور سنگ

اے ہبر عیچھے پرتی بالادء بلوچ
 امب پہ نادانی بُرنگ آپ داتگ کروچ
 اسپ تئی بے زین انت پہ ہرء پالام ء بدوچ
 انچو پہ نادانی گلازنت سال ء ماہ ء روچ
 عمر تمام گلازینگ دکہ پشت کپتہ دو روچ
 نی ترا لوٹیت کے صبر ء سمجھ ء سوچ
 کار ء پہ قانون ء بگر بہادریں بلوچ
 صبر ء تقویٰ ء چادر ء اشتاپی بدوچ

مرچاں و آڈول ء نہ انت قانون دولتی
 حاکم وقت ء دوست رہند شریعی
 گورنر ء صدری، اے نہ انت میراثی جتی
 ایشانی اختیار ء رسگ تئی دستیں وتی

جمہوری قانون ءِ تہ ءِ ووٹ انت قیمتی

ہر کس ءِ گیشتر گون بیت قوم ءِ امتی

ہدلیں برات ءِ راج ءِ گون بنت انت سنتی

دومی چہ رب ءِ گوں بیت تعویز قدرتی

سدک بزاں آئی ءِ قلات محکم کلت وتی

اتفاق بیت ءِ سرجمیں راجانی گرگ

سُھل ءِ آسان انت پہ تپاک قوم ءِ سرگرگ

ماشے رند ءِ وت بین نابود ءِ سرگ

ھج ترا تکلیف نہ بیت راہ ءِ در برگ

دیر عیت یکیں ساعت ءِ حق ءِ چنگرگ

کل بلوچستان ءِ بلوچ پت ءِ یک کن ات

ہدل ءِ ہمتک ءِ وتی پاداں سک کن ات

کلت ءِ ضد ءِ چہ وتی توک ءِ درکن ات

عالے ہقانی وتی قوم ءِ سرکن ات

اسلام ءِ باغ ءِ شام دو بر پل ءِ برکن ات

ملت ءِ قوم ءِ بہترین جاھے سرکن ات

رحم کنگ اللہ ءِ شمشے واستا بے شمار

چکت شمشے تعلیم یافتہ انت ہر ملک ءِ دیار

مثل ۽ چو روج ۽ روشن انت قانون ۽ بهار
 قابليں مردم هست شے قوم ۽ چند هزار
 ناظم ۽ ڏي سي ۽ دگر بازيں اُگده دار
 تپو ۽ سرهنگ مستر ۽ فوجي ذمه وار
 عالم حقاني، حافظ ۽ قاري خوشگوار
 گون اشاں آسان انت مرو سياسي کاروبار
 هر وهده شے گوشاں کپيت لبيک ۽ توار
 په جهاد ۽ بيا ات تمام ديني تيل ۽ يار
 په مراه رُمب ات گريشگاني شير ۽ مزار
 جنگي بهادر ۽ پهلوواں راجي بور سوار
 جنگ ۽ ميدان ۽ ايرکپ ات په کول ۽ کرار
 گون خدا ۽ ذات انت شے امداد ۽ مدار
 نوک کن ات نامے مثل چو اصحاب ۽ قبار
 مومن اگاں صد بنت کافر ۽ لقداد دو هزار
 مشرکاں جنگ ۽ ساعت ۽ نيست سوب ۽ شکار
 هر وهده که زير انت شيگ ۽ شيرازي سگار
 چو کليريں دار ۽ پُرش انت شوئيں نابکار

بازیے گوں ہوناں ہور بیت لہتمیں بیت فرار
 اے تمام کپانی خلاصہ گوں ہمت انت
 روشنی رُوہ ءِ ءِ ادب مال ءِ دولت انت
 زبان بیت شیرین ءِ نگوں پہ زور ءِ تاکت انت
 ہر کے راضی کنت پت ءِ مات ءِ جنت انت
 کامیابی گوں رب ءِ قرآن ءِ شریعت انت
 شوم ہما شخص انت یک کش ءِ دیم پہ وت انت
 کالمیں ایمان اے خداوند ءِ نعمت انت

ہر کجام راج ءِ قوم بیت ہور ءِ اتفاق
 حج مہیت آیانی تہ ءِ سُستی ءِ نفاق
 گوں ہے قوم ءِ حج کس ءِ نیستیں جنگ ءِ واک
 کس ءِ نیست طاقت کہ بکنت اے قوم ءِ ہلاک
 اگاں دژمنے جہہ جنت انچو بیت مانند عراق
 شتر ءِ رسوا ءِ وار بیت بسیار درد ناک
 شریعتا ءِ شمسار ءِ تہیت جلدی بیت فراق

رَبِّ كِه نَارَا ضِ اِنْت چِه كِجَام كَارِيْت زورِ ءِ وَاك
 ذَوِ لَجَلَالِ پَاكِيَسِ وِت مِے وَاسْتَا رَحْمِ بَكْنِت
 هِر كَسِ ءِ عَقْوَلِ ءِ زَرْتِكِ ءِ هُوشِ ءِ فَهْمِ بَكْنِت
 نَا تِپَاكِيِ ءِ كَنْتِ ءِ پِمَا دُوسْتِ مَكْنِتِ

اَو مَنِي بَرَاتِ ءِ سِرْجَمِيَسِ رَا جَااں چُوشِ كَنْ اِت
 پِه سَدَكِ ءِ دَلِ سَجَا هِ خَالِقِ گُوشِ كَنْ اِت
 تَوْحِيْدِ ءِ پَاكِيَسِ شَرِبْتِ ءِ شَهْدِءِ نُوْشِ كَنْ اِت
 تَقْوَى ءِ سَبْرِيَسِ چَا دَرِ ءِ جَااں ءِ پُوشِ كَنْ اِت
 پِيْغَمْبِرِ ءِ عَطْرِ ءِ اِمْبِرَااں مُشْتِ ءِ مَوْشِ كَنْ اِت

مَنْ دَاَسْتَااں قَوْمِ ءِ تَااں هِي جَاهِ ءِ بَنْدِ كَنْتِ
 بُوْرِ ءِ گُوْنِ بَازِيَسِ تَرْدِگَااں مَارَا ثَنْدِ كَنْتِ
 مَنِي مَلِكِيِ بَالَا دِ ءِ چِدِ ءِ دِيْمِ ءِ ڈِه كَنْتِ
 پِه نَزَايِيْتِ كَارِيِ بَلَكِيَسِ مَسْ جَرْمِ ءِ سِه كَنْتِ

عَرْضِ مَنِي دَائِمِ گُوْنِ خُدَا وَنْدِ ءِ اِيْشِ اِنَا
 مَسَلَبِيِ گِرَانِيَسِ كِيَكِيِ ءِ زُورِ ءِ گِيْشِ اِنَا
 دَلِ اِبَا بَغْرِ ءِ چِه غَمِ ءِ رَنْجَااں رِيْشِ اِنَا
 دَعَا كَنْ اِت پَرْمَنْ هِر چِي مَنِي قَوْمِ ءِ خِيْشِ اِنَا

داستان برائے اولادِ آدم علیہ السلام

رحم سنگ پنا کریم ء ذوالجلالیں قادر ء

آفرین سد آفرین قدرتمں کارگیر ء

قیمت ء بے قیمتیں چیز جوڑیت رحم ء مادر ء

چندھائے تہل ء ترپشیں، بازے مسک ء امبر ء

رحم ء رارجم ء شیطین نیت یقین انگت ترا

عبرت ء چنماں بچار تو ماہ ء روحانی سرا

روشن ء زیبا انت دائم ارد ء گرد ء ہر گلورا

آجعت برقی شپ ء روج حکم ء شاہیں اکبر ء

پورہیں دنیا ء گشت انت بے سوہو ء رہبر ء

قیمت ء بہایے نہ لوئیت مہربان کسی گلور ء

شیرکشیت چہ ہون ء گوشت ء پستاں پتے میں ہر مادر ء

بی بی ء حُب ء تمتا حست دل ء ہر شو ہر ء

چک کہ رحم ء مادر ء انت اذہیت بے ڈاکٹر ء

قدرت ء کاریگری پیداور انت چہ ہر گلور ء

اشرف المخلوق ۛ بابا تو ملوث سوج ۛ سرۛ
 کلاستگ انت آدور بارگ اتلگس ما آخرۛ
 آورتگ ما ایمان پہ رب ۛ آخری پیغمبرۛ
 دین ۛ سالار ۛ سروک ۛ اُمت رهدربزۛ
 واجہ مے پشت ۛ پناہ انت، کنت شفاعت مہشرۛ
 رب بکش ایت مے گناہاں دوستی ۛ خیرالوری
 حضرت آدم ۛ حوا انت مے کماش ۛ سربراہ
 سرزمین ۛ ابتداء، اتلگ انت آ پسرۛ
 بکش اتگ عزت خدا ۛ آدم ۛ ول ۛ برۛ
 قدر ۛ قیمت، رنگ ۛ صورت نہ کسے دیما ترۛ
 علم ۛ عقل ۛ حکمت ۛ ہم نہ کیے دیما ترۛ
 انسان! اتلگ ۛ پشت ۛ زمین ۛ بندگی ۛ ہاترا
 رب ۛ شکر ۛ منت ۛ عبادت ۛ مکن چون ۛ چرا
 شریعتی راہ ۛ طریقہ (ترا) سرگت انت پیغمبرۛ
 آ محمد مصطفےٰ دین ۛ چراگ ۛ نور ۛ
 رب ۛ آزمانی کتاب تی واستا اتلگ آخرۛ
 تی راہ نما ۛ سوج دیوکیں ایرانت دیم ۛ ظاہرۛ

اے ہا پاکیں قرآن انت کہ نہ من ات کافرء
 آ ابو جہل ء خبیث ء احمقین ترک ء شرء
 شرمندگ ء وارء ذلیل پاد کثیت انت مہشرء
 آدم ء اولادھیال کن ، دژ منے ہستیں ترا
 چپ ء راست ء پشت ء دیم ء گون انت گون تو ہر گوارا
 بُت تئی ایمان ء بیخ ء نیکیاں بارت یکمرء
 تیز دپیں بیرے ماں دستیں شوم ء خناسیں خرء
 تئی دین ء تمبوء ہر وجیت ترا دوردات روج ء سرء
 غیرت ء بوجگ ء پروشیت بڈے تو سبزیں زرء
 کثیت بد بوئی تئی جسم ء گوات زیریت چور کرء
 چچی بیت تئی حال ماں قبر ء گوں نکیر ء منکرء
 شر بچار اولاد آدم تو خدا ء بندگ ء
 رب ء احسان ء کرم ء روشن ء خرسندگ ء
 پڑ گناہ ء پڑ قصور ء ، عاجز ء درمندگ ء
 پیسریکیں واقعاتاں چموت تو گندگ ء
 کن تو پابندی عبادت تا نکہ چند روج زندگ ء

یاد بکن مرد مسلمان موت کثیت ہر حالت ء
 کثیت عزرائیل تھی روح ء یک دمان ء ساعت ء
 زندگی ء نیست بھروسہ سک بترس چہ قیامت ء
 توہگے پروت بزیر گوں نیکیں اعمال حرمت ء
 سینہ ء پاک کن و تہیک ء چہ ریاء رغبت ء
 زیادہ پہریز کن وت ء راچہ ہر اہیں صحبت ء
 اگاں کا ملیں ایمان ترا گونیں روئے توجت ء
 افی تئی حالت ہراب انت گلاستگ ء چہ انگت ء
 شرمی ء جاہ نیارے ذوالجلال ء شریعت ء
 گوں گناہاں بتلائے بڈا ات ترا تئی سنگت ء
 شاپگ ء مال ء حرام ء مثل ء شیر ء شربت ء
 (زاناں) ترا شریعت ء دانہ اجازہ بور شراب ء رشوت ء ؟
 کش چرس ء ہیروئن ء جنگ بکن وت ماں وت ء
 گوں تو یک روچے عیت شب، بے فساد ء شدت ء
 پورو کن نفس ء مراداں جست ترانیست قیامت ء
 تئی ہب ء دوستی ء تمنا گیشتر مال ء دولت ء
 جت پہ و اب ء رسیت انت ہج مزیر گوں پہ وت ء

پہ پشیں کار ۽ اجازہ نیست نبی ۽ اُمت ۽
 کہ سر بکوا زین ایت آپاد ۽ چہ قرآن ۽ سُنّت ۽
 خالق ۽ حکم ۽ اجازت ہجر نیست انہیں ترا
 ماہ ۽ رمضان ۽ شریف ۽ مُجُ بیت مثل خرق ۽
 جنگ ۽ داوا ۽ فساد کن چو کہ شیر میر ۽
 شرک ۽ بدعت ۽ غلام بے چوز ز خریدیں نو کر ۽
 پُرس کنگ مانند ۽ سیران ننگ نئے ماں پتر ۽
 اے ہرج ۽ ہیرات ۽ اجازہ مذہب ۽ داتگ ترا
 یا کاگد ۽ کنبر یے ترا گون جانب ۽ پیغمبر ۽
 یا ذوالجلال ۽ قدرتاں اتنگ وحی یے تی سر ۽
 اے عجیبیں گپ ۽ رازاں بیا بکن معلوم مرا
 گڈا اے منی جزند ۽ قصور انت نیست میار ہچی ترا
 (من) وعدہ انت گول تو وراں ہور سُنّت ۽ باگ ۽ براں
 من یقین زاناں منی برات من ہم یکر وچے مراں
 من وتی چک ۽ عزیزاں وعدہ ۽ کول ۽ رگراں
 شامنی پُرس ۽ بہ نندات ہنچو مثل ۽ دیگر اں
 چچ کن ات کالی ۽ جلاں بیٹھک ۽ مہماں سراں

لوٹ ات کاردار غ تکلیماں ہد مت گذاریں نوکراں
 چلن غ چار ماہ دانکہ سال غ ہرج کن ات ناماوراں
 گوک غ گامیشاں بہ مکڈ ات پر بہیں کانیگران
 بے حساب غ ہرج غ کش ات دعوت دیت سوداگراں
 سید غ شیخان بلوت ات ، ملک غ میر غ ممبراں
 سینگ غ ونگ غ بدیت غ پہ اُمیتی تاجراں
 بے مشکل اے رساں بہ منیت خالق غ پاکیں قرآن
 پیش غ گیش غ چو نہ پیگ نوبت غ پیغمبراں
 گلئیں اصحاباں نہ گت چوش مے امام غ رہبراں
 راست غ دُرس انت زندگیاں پہ مردگاں ہُرس کن انت
 خاص پہ اللہ غ رضا غ نیت غ دُرس کن انت
 نہ شریعت غ حد غ حدوداں زیادہیں حرص کن انت
 نہ کہ داں چار ماہ غ سال غ تنگ غ ہُرس کن انت
 وت اگاں چیزے نزان انت عالماں جُست کن انت
 شریعت غ حکم و ہمیش انت ، حق غ حقدرا غ رساں
 میت غ جرنند غ قریبی وارث غ خیش غ کساں
 اگاں میت غ وارث غنی انت (گڈا) بدیت دمہ مغلساں

اگاں اجنبی ہم تو نہ گندے بدئے مسیت ء مدرسوں
 غیر حقداراں کس ء جائز نہ انت تام ء چنگ
 ہتھیں کپاں کس نہ زیریت مئے سرافرض انت گھنگ
 صالحاں دوست نہ بیت انت خالق ء حکم ء پڑھگ
 پہ شودگ ء صابون ء میٹ ء پاک نہ بیتیں ہیک ء سنگ
 پہ جم ء آپ ء سمات ء دس نیت زہریں گزگ
 بے دماغ ء عقل ء ہوش ء کار ء نیت ہشکس سرگ
 گزان انت بے تعلیم ء علم ء حق ء حرام ء دربرگ
 عاقلاں ہچمہ پسند نہیں چورو ء مال ء ورگ
 جاہلانی کار ء ہیل انت مفت ء ناحق زہر گرگ
 پہ گناہ ء سلتیں کاراں پشت نہ کچنگ ہشک ء تر
 ہر یکے لاپ ء غلام انت عاشق انت پہ سیم ء زور
 حق ء راہ ء چم ہم کورانت ہج نشکنت مثل ء کز
 پہ حلال ء صبریے نیست انت نہ حرام ء کنت خطر
 روشنیوں روج ء مسلمان پیگ انت راہ ء گسر
 پہ خوشی ء ناخوشی ٹوکر وران انت سنگ ء سر
 شتر ء ہراب ہور کنت انت دینت وت ء نقص ء ضرر
 مکس کنت شیراں گول آپاں پیگ ء مان انت شکر

روغن ء ہم چیزے ہو رانت، ظاہر انت پیگ ء اثر
 لوگ پہ لوگ ء بہائے کنت انت گپت وتی واستادوزز
 اے تجارتے نہ انت ء اونی جان ء جگر
 قدر ء قیمت ء وتیگ ء پہ پشمیں زز ء مبر
 اے حیلہ ء مکر ء دیلاں نیست انا سوت ء ثمر
 آگ ء گندیت ماں دست، روگ ء ہج نیست خبر
 شرک مے جان ء قمیض انت، بدعت مے چیر ء نگر
 پہ ہے کار ء گل انت ء لوگ ء لاپ ء ذال ء مرد
 پہ محنت ء دنیا ء کار ء نیست کس ء را گرم ء سرد
 (اگاں) یک شے پشت کپت چہ زمب ء دل زیریت تام ء درد
 بلے پہ جہاد ء دین ء واستا نیست دل ء ہج فکر ء درد
 انی گناہ مفت ء رسیت، کس ملکتمیں وام ء کرد
 زیر پہ منشاء دل بیگ ء سیاہ ء اسپیت، سھر ء زرد
 ہائے اپوز ہائے اپوز پہ من ء پہ تو مروا
 زمہ ء لیلیون گلارا انت ماں سرء دڑاں ء درو

پہلیک ء پستان در انت شوق ء شان انت سومر و
 ماں دل ء ہلکے نیاریت بزہنگی ء قادر و
 اے فیشن ء چال ء مروچی پشت نہ کپنگ ہمسرو
 (ہر) زینتے کہ دل بلوٹ ایت پہ کس ء عیب نہ انت مرد
 گوں ہے کردار ء کاراں ما (وت ء) ولی یے لیگک ایں
 سچ سنگ دروازگ قلم ء گوں باطل ء ہمکو پگ ایں
 دیناں داسی..... راہ ء راست ء مرد بان ء روگک ایں
 آیک انت قانون ء چیر ء پہ زردت ء راموگک ایں
 چہ مے مسلمانی ء مروچی ہر کس ء را نفر تیں
 پیغمبر ء صحابی نہ انت ما ظالم ء بے عبر تیں
 ولی مذہب ء قدر ء نزائیں رب ء دیم ء شہر تیں
 گوں پشیں تو ماں عذاب آ خالق ء بے منتیں
 قدرت ء کاراں مروچی ما چتو ناباوریں
 ایمان کمزور ء ضعیف انت اعتقاد سک لاگریں
 (اگاں) قول پہ ادلیا ہاں مہ منتیں، چک ء مات، دُرس ت میں
 جت ء رنگ ء نہ گندمیں دوزھ ء جاہ گریں
 چہ بے علم ء بے قسمی ء دائم ء در پہ دریں

پادشاد ء سر درایا، بار ء بوجا ء ماں سریں
 چکت پت ء رند ء تچان انت، مات دوگام ء پمیریں
 رَہ گلازیکے جُست کنت او مات منی معتابریں
 پہ غمزدی گنداں ترا من چے رنج ء تکلیف تئی سریں
 (گشت ے) پنڈ ات ماچکے چہ پیراں باز گریت نادلسریں
 مارویں پھٹاں وتیرگاں، کڈ ء تعویزے گریں
 موت ء نیست بازیں بھروسہ بلکیں ما باندا مریں
 چکت مئے وار ء بڑگ بیت سیادے نیست تعویز گریں
 شرکاں وت یکے ہمیش انت مستر ء بالاتریں
 قبرانی طواف ء زیارت درجہ ء یک میگریں
 پہ ہے اعمال ء فعللاں باز مسلمان شیکریں
 پہ غیر اللہ آں نذر منگ قاتلیں گنج ء بریں
 مکر ء شیطانی فریباں از چد ء دیم ء گریں
 نی چد ء دیم ء نروت انت بور منی نا ماوریں
 ہشکی ء میدان هلاس انت دیمتر ء نیلیں زریں
 گوں کس ء زور نہ روؤت انت نی منی بیرے پریں
 توبہ کن عبدالرشید تو داستان ء گیش مکن

کوانڈ بگر گپ ء بیاناں کھکے اندیش بکن
 زیادہیں گت ء شگاناں گوں دل ء مئے ریش مکن
 جنگی زکی تئی منت واراں بارے دگر چوش مکن
 مئے شکایتاں مبرگوں کافراں پیش مکن
 کیت پدا یکر وچے انچیں مٹ نہ بنت ناہ ء سکن
 یہ رو کپگ انسان نہ پیتہ بے بن ء بیہہ ء تگن
 ما کنھیں توبہ نصواہ رب گناہاں معاف کنت
 کشیت شرک ء چہ جبین ء سینہاں صاف کنت
 اشرف المخلوقات انت انسان کعبہ ء طواف کنت
 لا تقفون من رحمۃ اللہ ، وعدہ انت رب ء وتی
 نا امیت چہ من مہ بیت ء او نبی ء امتی
 بکشاں شے جرم ء گناہاں ، کناں شمارا جتئی
 ازچہ ء دیم ء مرو تو او غریبیں کلہمتی
 بند کن گپتار ء بیاناں چی انت انجام تئی وتی
 انسان ء منشاہ نہ انت چوش امر ء کار انت قدرتی
 کوا سکیں قوماں نہ زرت باز ء کہ رھبند شریعتی
 گزان ء سنگینیں عذاب دات انت خدائے عبرتی
 خالق قانون ہا انت (گر) کنت کسے بے ہمتی

دعوت و تبلیغ

رحم بکن پرما ائے خدا شاہیں
 گلزمیں فرش و آسمان پراہیں
 ہودہ ہزار مخلوقات و جاہیں
 دنیا چند روج و گول ما ہمراہیں
 ڈنگ و دلال و مست و گمراہیں
 پہ مشکل چند و ہد و تی گس و براہیں
 بے و پائیں دوستے ناراہیں
 جنت الفردوس باغ و بہار گاہیں
 مئے تماشا و لجمیں جاہیں
 باز و پادار و دوست و دلخواہیں
 مومنانی عیش و مراگاہیں
 تہجد و قرآن جنت و بہائیں
 گوش گر منی کپاں او خدا والا
 دیم دئے وتی ہیشی گردش و جال و
 بند وتی مھر و چہ کسان سال و

ترک دے دنیا ۽ دولت ۽ مال ۽
 بستراں بڈے ۽ کن برو بالا
 بکشیت ترا توپیکے خدا تعالیٰ
 چلن ۽ چار ماہ یا پورہیں سال ۽
 چٹے چہ فکر ۽ لوگ ۽ جنجال ۽
 خود بہ سیکھ اول دین ۽ در حال ۽
 روج ۽ شپ نوش کن سرنگ ۽ ڈال ۽
 عزت ۽ قدر تئی می شود بالا
 کامیاب بے تو دائم انشاہ اللہ
 واپس پدا بیا پہ حکم ۽ ستار ۽
 بند وتی لانک ۽ دعوت ۽ کار ۽
 اول وتی ملک ۽ شہر ۽ بازار ۽
 گوں جند ۽ ہمراہ ۽ سنگت ۽ یار ۽
 عکس تو تعلیم ۽ مسجد ۽ سارا
 مال ۽ جان قربان کن ہے کار ۽
 دُعا بلوٹ ہر دم رب ۽ دربار ۽
 در دل ۽ جہہ دے صبر ۽ اوپار ۽

بہ قدر ء و ت اولاک ء بجن بار ء
 موہ مدے ہجمر نفس ء آ مار ء
 طعنہ ء تونگ بجن یار ء
 پھر مہ بند باز پہ گپ ء گپتار ء
 آپ کوشتی ماں جہلیں دریا ء
 بے علم ء ہج چیز نیت کار ء
 گوں وتی رب ء گریوگ ء زار کن
 نفس ء شیطان ء خواہشاں گار کن
 دائم وت ء دین ء محنت ء تیار کن
 مشکلی خیشی (اتک) صبر ء اوپار کن
 ہر کے دین ء محنت ء کوشتی
 نفس شیطان ء آسر ء پروشی
 دعوت ء دین ء دنت پہ سر جوشتی
 محفل ء ذکر ء نندی خاموشی
 نہیں جلتی شہد ء شربتیاں نوشی
 انجمل ء دارائی گداں پوشی
 اجر ء ثواب مل انت رند ء چہ موت ء

اگاں سرت راضیگ خالق ء یک تاء
 داعی ء سودا باز بیت سستا
 وشدل ء بندگوں جنتی حوراں
 ویشیں بھپار گوں قدرتی نوراں
 سچو زاغ انت چو مثل ء نوک سیراں
 لعل ء یاقوت ء بان ء باد گیراں
 شہد ء شراب پاکیں نیمگ گوں شیراں
 خوب ء زیبا انت چو توئے میراں
 زہم جنیں اسلامی نفس گیراں
 عاشق اللہ ء رسول ایش انت
 صاحب ء علم ء حلیم ء درویش انت
 دائم تقویٰ ء چادر ء پوش انت
 مال ء جان وقت ایش باخدا پیش انت
 پہ جہاد ء جنگ ء شراب نوش انت
 زہم جنیں عازی عشق ء مدہوش انت
 کس نزانت باریں پرچیا چوش انت
 دعویٰ ایش سہ ماری یکودیں نیش انت

مشرک ء زور ء طاقت ء گیش انت
 کفر ء مضبوطیں قلعه ء پرورش انت
 اجر ء مزد ایشی چه ہر کس ء گیش انت
 ہر کسے اے راہ ء بیت بیمار
 ساتھی ء ہمراہ ایش کھت تیار
 بے حساب اجرے دنت خدا بسیار
 اگاں مریت جنتی نکوزریارت
 گویا سد ہزار غلام یے گتہ آرات
 باز بنت اجر ء ماپ بنت سعیات
 مہشر ء میدان ء نہ کنت ہیما ت
 اے کار ء قدر ء قیمت چوں بسیار
 ما چه علمایاں ایش گتہ بار بار
 یک غلامے ء قیمت ایشیں اے یار
 بہا یا پتہ پد صد ہزار دینار
 حج میار شک ء ماں دل ء دیندار
 اے حدیث پیغمبر (ء) گتہ آشکار
 مارا مولانا غلام (محمد سر بازی) گتہ بیدار

داعی ءِ حال ءِ زان ءِ تو چون انت
 داعی ءِ اللہ ءِ مدت گون انت
 پاکیں قرآن ءِ راہ ءِ رهشون انت
 چونکہ صدیق ءِ صبرے باز گون انت
 نور ءِ ایمان ءِ ہر دوئیں عین انت
 گوش بدار اے کار ءِ فضیلت ءِ
 داعی گوں رب ءِ داریت اُلفت ءِ
 امر و بالمعروف ای خاصیں برکت ءِ
 ماں سرے گلاریت مولا رحمت ءِ
 یک ساعتے نندگ دین ءِ محنت ءِ
 بہتر چہ صد سال ءِ عبادت ءِ
 سہب ءِ بیگاہ ءِ خالق ءِ راہ ءِ
 خیر من دنیا رب ءِ درگاہ ءِ
 ذکر ءِ عبادت ءِ تسبیح وتی جاہ ءِ
 کابنت فرشتہ بہ حکم ءِ اللہ ءِ
 فرش بکت بانزلاں ہما جاہ ءِ
 ہرچی کہ داعی ءِ گلوزنت راہ ءِ

مغفرت لوٹت رب ء بارگاہ ء
 حشرے گوں صدیق ء نبی یان انت
 ہمراہ گوں شہدا ء اولیایان انت
 واب اش گوں جنتی پری یان انت
 پاک ء پارسائیں حورے قربان انت
 عالم ء داعی رب ء مہمان انت
 ہرچی کہ حافظ ء قرآن وان انت
 واجب ء فرض ء سنتاں زان انت
 دائم اسلام ء دین ء دیپان انت
 نور ء ایمان ء گوہریں کان انت
 بے مڑا ء ء بے رغبت ء شان انت
 تو بچار رب ء پاکیں احسان ء
 خرچ کنت روپیہ یے وتی جان ء
 اجرے ہفت لکھتیں یوم المیزان ء
 یک آیاتے ءانیت داعی قرآن ء
 چل ء نہہ کروڑ اجرے ثابت انت شان ء
 اے حدیث عالماں کتہ مانا

ماں دل ءِ ہج ہکت ءِ نہ کنت دانا
 ہر کسے اے کار ءِ بکنت سستی
 شیطان گوں آ شخص ءِ گری گستی
 آخر بھینت برباد میتگ ءِ بستی

از چد ءِ چادیم ءِ مرو شاعر
 انگت تو اے کار ءِ نہ مہر ماہر
 نام ابا بگر ءِ دپتران ظاہر
 جملہ گناہاں معاف بکنت قادر
 گوں دعایاں یاد بکنت آخر

(5-10-92 پرائیویٹ)

وصول تبلیغ و پابندیاں

دوازده وصول انت باید ایشاں بادگیر
 بے اجازت و ہج کسی سامان و مزیر
 خورد و نوش و اب و کم کن ات جملہ جوان و پیر
 سوال و اشراپا ہرگز مکن داعی دلپذیر
 واجہیں ماموراں مدام طاعت و امیر
 مسجد و ڈن و گر روئے و ہد و باز مزیر
 خدمت و تعلیم و عبادت و زیاد بکن
 دعوت و گیش کن اسراف و ہج و ہد و مکن
 نرم بدئے دعوت و مینت مردم دل شکن
 تکبیر و اول و تہجد پابندی بکن
 شش صد تسبیح و وانگ و کوتاہی مکن
 سہب و بیگاہ و بوان اشاں گوڈ و پڑ بکن
 چل و چار ماہ و برو اے اہل وطن
 روچک و بیخ و ہد و نماز لان ات مرد وزن
 پیش چا وقت و کہ بیت در قبر و دفن

ہج کے شے ہمراہ نہ انت بید چہ اسپتیں کفن
 واپسی کاینٹ رشتہ دار 'ہمرہ' تو ء من
 پز بنت ہاک ء چم ء گوش، بنی ء دهن
 تیوک ء ہنہائیں تی بالاد اے خرد
 تاں مدتے دیریں کپنگ ءے درگور ء لحد
 اعمال تراگون انت ء وتا ہر دو نیک ء بد
 اگاں عمل کنگ نیکیں بکشیت ترا اللہ صمد
 جہہ تی جت انت مدام آباد الابد
 جت ء نوش کن تو شراب ء شیر ء شہد

اگر شریعت ء راہ ء پیگ ءے دائم چوٹ ء تاب
 بدعت ء شرک ء محفل ء تو وارثہ کباب
 گوں صحبت ء ناچیاں جتہ تو چنگ ء رباب
 محمدی زڑے تو ندات پہ راہ ء ثواب
 چے ء دے روز ء قیامت ء مولا ء جواب
 واجبیں حکم ء شریعت ء تی واستا عذاب
 ہرچی سرء جت ء بروت کیشتر عالم انت
 شہدا ء ء غازی ء ولی اللہ کامل انت

حافظ قرآن ء نخی شاہ ء عادل انت
 مومن ء حاجی ء نکوکار ہم شامل انت
 دروغ بند ء بخیل زهرقاتل انت
 مشرک ء بے دین ء عمل جملہ باطل انت
 مذہب ء اسلام ء چراغ دُزیں عالم انت
 حکم قرآن ء شریعت ء صحیح ء سالم انت
 بدبخت دنیا ء مشرک ء شوٹیں جاہل انت
 تازندگ انت دنیا ء بدیں کار ء مائل انت
 حق کشیں عالم ء مثال چو سبزیں زریں
 تعلیم ء باغ ء دائم ء مین ء سربریں
 دُر مرجان ء لولو انت چتے گوہریں
 عابد وتی ذکر ء دائم ء شہد ء شکریں
 جاہلین عابد ء مثال بید ء بے بریں
 عالم ء واب چہ عابد ء ذکر ء بھتریں
 عابد اگر پتاد باد بنت پاک ء پارسا کو طاہریں
 از اشاں ہج خوف نہ کنت شیطان کافرین
 واقعات انجیں در کتاباں جند ظاہریں

کار آمدیں بی بی

اکس جن تہی وپاداریں

خبر گیر ء نکو کاریں

صلح جو ء وپاداریں

(تہی) تمام کاراں جماداریں

مڑ ء داوایاں بیزاریں

غریب ء ضعیف ء تہداریں

(بلنئی) غریب ء بزرگ ء واریں

ازبن ء محیں قوے نامداریں

امیری چکت یے شانداریں

مدام گوں جود ء ساز گاریں

پہ ہرکار ء گلاشے ، تیاریں

(گڈا) ہمیش انت جن شہداریں

کہ تہی غموار ء دلداریں

گوں ٹگل ء گوازین تو وقت ء
 بکن عزت بلند بخت ء
 بنا دئے ماں سر ء تھت ء
 گورئے دئے زرگری ہار ء
 لطیفیں شار ء سیم کار ء
 برو سٹیلی پہ بازار ء
 پدا بیا تو پہ دلدار ء
 ہمیش انت لال مزن قدریں
 مثال لیتے البدریں
 تمام مال ء سرء ندریں

☆☆☆

مکرانِ ءِ توپان

بسم اللہ رحیم ءِ رحمان
 ترا تعریف ءِ ستا زبیت شان
 تو داتگ هر کس ءِ جسم ءِ جان
 روزیگ هر وڑیں آپ ءِ نان
 صد گنجیں قرآن ءِ ایمان
 چند وقت ءِ ادا آنت مہمان
 بعد از حمد ہائے اکبر
 وصف ءِ لائق ءِ پیغمبر
 گل ءِ انبیاءاں سرور
 نہ مئے هستن ءِ نہ درور
 اُمت ءِ شفا ءِ غم ور
 (کل ءِ) اصحاب تابعین چم ءِ سر
 باغ مصطفیٰ ءِ پل ءِ بر
 او انسان واجہ ءِ باغ ءِ چہ
 مومن نیست ترا راہ ءِ در

بیا تو پہلوانیں شاعر
 جلدی خدمت ء بے حاضر
 اشتاپی برو حال ء رگر
 (گشی) توپان ء کنگ ملک انگر
 دل رنج ء ملوریں ہاتر

گال اتک پہلوان وش گپتار
 ملاں ہر گجا اتلگ تار
 بے سیم ء نیوز ء اخبار
 دریں نگدہاں گوشاں دار
 راستی پنچو ء کلک ء دار
 کونہیں دپتراں پٹ ء چار
 اشتاپی مکن راہ ء گار
 بہ حکم کردگاریں ستار
 درچنگ صدی موسم بہار
 نامہ خمرائ بست کتار
 سرگوات ء کنگ گوں وت یار
 دشت ء کوچگاں بیت انت پار

کوہاں ایر گت ئے ارد ء بار
 جنگی پُ سلاہیں ہیتار
 شری ء کت ئے گیگ ء وار
 عقل ء دانش ء ہوش ء سار
 پ دعوا ء مڑ ء بیت انت تیار
 (گھٹے) کمئیں درجہان ایمان دار
 لُج ء لنڈراں بُرتگ وار
 گوں ہج کس ء نہ بیت گیر ء دار
 باز ء کت یلو دین ء کار
 پشت کپت ہودہ ء ہشت ء چار
 رب ء نوکر ء خاصیں یار
 مارا گوں اشاں نیست انت کار
 کلمہ گو وتی راہ ء گار
 دنیا ء گت انت سک بیوار
 ملا ء گردن ء ایر گت بار
 تبلیغ ء جہاد ء انکار
 پُ انت چہ گناہ ء امبار

ظلم ء کس نہ انت دستبردار ء
 ایش انت خالق ء داوا دار
 قابل ء عذاب انت مردار
 اشاں پدینگ جہان جنجال ء
 چم ئے داشته پہ غیر مال ء
 چو ہونواریں گوا راگ ء ڈال ء
 رازیک نہ انت خداوند تعالیٰ
 ایشاں ء عذاب دئے گیش ء
 بن ی کہ روئت چہ ہوش ء
 سزپ ئے مان کن ات ماں گوش ء
 حج رنگ ء مہ بکش گراں فروش ء
 تھک وشدل ء خاموش ء
 پروش ئے بیٹھک ء بادگیراں
 ہرچی است رزان ء ہیراں
 سی تیری تپنگ گوں تیراں
 میش ء مادگاں گوں شیراں
 (اشاں) نرمیں گندل ء ڈول ء بیچ

چو آرت ء گچن ء ہم ء گچ
 جہلیں کڈو ء لاپ ء ریح
 دات انت خالق ء احکام چند
 برسات کنگ کوہاں بند
 نوداں بڑت انت دیریں پند
 رعد ء مان کنگ جلدی گرند
 چہ ہم ء دھشتاں بیتاں ژند
 حزاں کنگ درک ء دور ناٹا
 رنگ بے حساب آپ ء ہور نا
 جہلاد بچک انت شاہی کور
 کچ کور ء نہنگ درست ہمسور
 پیش داشت آئے وتی زور ء پور
 نافرمان پشت دین ناکہ کور
 ما اے واستا کنہیں ایساں غرق
 کفر ء مسلم ء نیست انت فرق
 روچک ء نماز داتک ترک
 گچ رنگ ء نیا تک سوج ء فرق

کنت آموئی دعویٰ دروگ
 شرک و بدعت و پُرانت لوگ
 لب و رشوت و بند و بوگ
 بے تنگیں شگان و آہوگ
 آپ چہ زعمران جہلادیں
 ملکہ پشت ندات آبادیں
 عمر گٹ و تمام برہادیں
 عشق و تو گشے فرہادیں
 باغات و کشار بُرت انتے
 اسپست پہ خرید زرت انتے
 گوستہ چہ تلاریں سقاں
 شنگ بیگ دیہات و پٹاں
 جنگ و جیزو ات چو جٹاں
 کچ کور اتنگ ات گوں سقاں
 ہر جاہے زمین و پٹاں
 مان بستے جہاں گوں لقاں
 منجل بُرنگ انت گوں جٹاں

پتی گوں گدے جار بکھاں

امرء خالق ء گوشاں دار

هرچی هست عذاب ء حقدار

غریبے بیت یا مالدار

یا ملکی مسترے، ذمہ دار

آئی ء بکش پاداں دار

هستن ء منا گوں توکار

بیا گوں من ہے دست ماں دہیت

(منا) نیست انت گوں کس ء ضد ء کست

من کنگ هر کسی بند ء بست

هرچی تو بلوٹ گوں من هست

بازار بتگ ءے گوں چلاں

(کھتے) کشاں بانکاں چه کلاں

گوهر قیمتی گراں مٹاں

بوپ ء باز خریدیں چلاں

پروشان ءے پوسل ء چلاں

غریب ء گوں کور ء گردول ء

دڑا بول ء براں داں مول ء

مثل ء رہ رؤئیں گوات کول ء

لیب والا جن انت چو بول ء

گہہ کوراں کنگ ضد ء کست

چو جوئیں لیزواں بیت انت مست

پشت ءے سچ نداء بند ء بست

توپان زہرناک ء ترندیں

ڈیم ءے پروشنگ انت کوہ بندیں

ہر جاھے زمیں خاک رندیں

دُرس تے کپتگ انت ڈن ء ڈاک

نیست ات سچ کس ء جنگ ء واک

ضد ء کنت ء رتک ءے ہاک

توپان ء نہ کنت رو ء ریا

مذہب سنی بیت یا شیعہ

یکساں انت امیر ء میاہ

مرد گوں دلبریں بی بی ء

ذامات گوں جنین ء تری ء

درست ۽ برتگ انت هوري ۽

توپان ترنگ رنگ په رنگ

مخلوق ۽ کنگ زياده نگ

چو مار ۽ ميگر ۽ جنت آڏنگ

کورے معاف کنگ نه که لنگ

چو ترک ۽ لشکر ۽ دات ۽ جنگ

کچنگ مردماں کوہ ۽ درنگ

اير کپت شهرک ۽ سامی ۽

دلمانگ نه ات شامی ۽

پوڙ ۽ پنڙگ ۽ وامي ۽

هورے برنگ انت چکت ۽ مات

مردین ۽ جنین ، گهار ۽ برات

دوستيکيں جنک ۽ ذامات

بچ چو چاروئي نوک ۽ ات

مات ۽ ماں دل ۽ توک ۽ ات

موت ۽ را اداں موقع ات

اے حال مومناں کپت گوش ۽

ربت انت چه خیال ءِ هوش ءِ
 نشت انت تنگدل ءِ خاموش ءِ
 پرچہ اے خبر بیت چوش ءِ
 هور ءِ الگ انت ہور ءِ ہار
 بسیار مچنگ واہ ءِ زار
 ہیران چنگ انت بیل ءِ یار
 ڈاکٹر ءِ حکیم ءِ همکار
 زنڈیں افسر ءِ اگدہ دار
 توپان ءِ ندات کس ءِ باج
 چنداں پروشنگ ءِ پہل ءِ پاج
 تکلیف ءِ کنگ قوم ءِ راج
 توپان ءِ کنگ ہشت ءِ مُشت
 لہڑاں جنتری دان ءِ دُرشت
 بازے اشنگ ءِ بازے گشت
 بسیار بنگلہ کپت ءِ پرشت
 گشت ءِ ہر کسی عقل ءِ ہوش
 باغات ءِ کشار مُشت ءِ موش

موت ۽ زندگی گوش ماں گوش

(تنبیہ)

تو گندے تربت ۽ پہل یے پروشیت

نزیک ۽ میا پشت ۽ بوشت

بہر نہ انت پہ کس ۽ بٹ ۽ گوشت

بازے مُت دلانی بندوک

بانور ۽ نوابیں سالوک

جاندار ہروڑیں جوق در جوق

نیست ات ہج کس ۽ هُب ۽ شوق

بست ئے ہر کسی گٹ ۽ طوق

کچھ ئے باز کنگ جنگ ۽ چوپ

چو ترک ۽ لشکراں لوگاں روپ

قیمتی پنگ، شریں بوپ

زیتون، انار، ویشیں سروپ

تاس ۽ تالی ۽ چاہی کوپ

درستان ئے جتہ بمب ۽ ٹوپ

توپان ۽ نہ کت ریا ۽ رو

اتلگ ہر گجا ظلم ء بو

دروگیں ہلوت ء گفتگو

کہن ے پروہنگ انت ء کور جو

نیم ء لرزگ انت کوہ ء جپ

چہ ترس ء پچگ انت ورنائکمپ

ڈکال ے گت انت کیچ ء تمپ

چما شہ ، وانکثر ء سبزیں مرج

ظاہر ء نہ گندے تو حج

غیر ء گندگیں آپ ء لچ

اے امر ء خالق ء فرمان انت

افسوز ہزار ارمان انت

محصول ء بدل تاوان انت

(مئے) امید کیشترگوں باغاں انت

برنج ء گندم ء دانان انت

مئے مقصود ء مراد باگ اتنت

جوہان دہ صدی زاگ اتنت

زریان قیمتی شاگ اتنت

نامے ایر کنگ اے ہار ء
 کہتے مئے سرء بیوار ء
 مئے مہنت ہج نیا تک انت کار ء
 رستگ جاہ پہ جاہ واہ ء زار
 توپان ء کنگ مارا گار
 ہتھے پشت ندات درچک ء دار
 کشت نئے ہر کسی ہوش ء سار
 (نی) افسراں سنگ تار پہ تار
 بسیار آگ انت آپ ء ہار
 بے حد گون انے بوند ء دار
 کوہی رستر ء مشک ء مار
 بازاراں کن ات جلدی پار
 کنت ء شے پد ء رنداں گار
 چنداں جاہلیں بیل ء یار
 پہ دعویٰ ء مرء بیت انت تیار
 پیگ دائم ء ہور ء ہار
 (بلے) اے جاہ ء نیا تک ہج بار

گوکدان ء دیہات ء جہل بیت

مہلوکاں وتی پتھاں دیت

نقصان ء ابید نیست انت دیت

ہاریے کیشترات کتر جیت

رب ء قدرتاں آنچو بیت

ہار ء دوشپ روج رنگ رتکہ

چو جاپانی جہازاں تہکہ

کوٹنگے بے حساب ء گوٹکہ

ہرچی میگ ء شہر پیتہ

اللہ ء عذاب ئے دیتہ

نکت چو قاتل ء زہر پیتہ

کچ کورے کنگ ہرد ء مود

کے پشت ندات زنڈ ء ارد

بازے ء جت ئے ترندیں گرد

بیا ہراز ء رفیقیں دوستدار

چشم ء عبرت ء چچ کن چار

ہرجاہ پیتہ اے ہور ء ہار

تمپ ء نوبتاں نی گوشدار

نہنگ ء کنگ تمپ ء سئیل

ہر جاہ کہ دل ء لوٹ ات میل

کلبہ ء کنگ مکر ء پھیل

بت انت ءے تاب میدیں تمیل

(کشتے) مچ کس ء نہ کنت معاف ء ویل

لوگ ء ننگ ء کس ء میل

ھرچی ء کنگ قتل ء کوش

پہ دنیا ء نپ ء گوش ماں گوش

جلدی نوبت ء دورے پروش

دوزخی لباس جان ء پوش

باغاں پشت ندے نالے ہوش

امب ء عیگاں دُرساں نوش

ہر فصل ء بکن داگ ء دروش

دات ءے ہر کس ء گرمیں تپ

روح ءے برنگ ء آرت ءے شب

ہر یک دیگر ء چکت ء کپ

درست ۽ برنگ انت کٺ ۽ نپ
 بانور پيازى سرگاپ
 وٽي همراها بزير ۽ درڪپ
 يا درچڪ ۽ ڪاڀرے ۽ سرڪپ
 بيارے جتہ راست ۽ چپ
 هج رنگ ۽ نہ زرت کسی گپ
 لڙ لڙ ۽ پڙهنگ انت مثل ۽ گوارم
 هج ڏول ۽ نہ بيت صاف ۽ نرم
 چو قصاباں بہ جنت پوست ۽ چرم
 باز ۽ لوٽنگ خير خواہي
 لڙگ ۽ نہ بين ما واہي
 بند ۽ بست (مئے گورا) نيست شاہي
 هيلي ڪپڙ ۽ جهاز درگاہي
 يڪدم تو کنگ مارا جيل
 رتکہ مئے سرء گر میں تيل
 شہراں عيستن ۽ لانچ ۽ ميل
 ترشت ۽ ناخدا ، شريں تيل

جواب ے داتکت چہ زہر ء
 ہج کس درمیات شہر ء
 اے خیرات ء بزیرات بہر ء
 (گشتے) شاپونیں مردمات اے دہر ء
 ترات ء چرات بے مہر ء
 پڑات چہ بٹاک ء پھر ء
 شے زندگی وتی فٹاشیں
 دروگ ء دہشت ء کنشائیں
 قرآن ء عمل حاشائیں
 قیت پہ پل ء تراشائیں
 آسانیں قرآن ء وانگ
 حدیث ء رسول ء زانگ
 بے عمل نہ کنت دردانگ
 چو منجاراں مسیت ء پانگ
 جی بات انت شپانگ ء شوانگ
 جٹ ء جنگلی دیوانگ
 طوفان ء گشے وارنہ بھنگ

چوسہ مارے جتے نیش و ڈنگ
 مخلوق گیم انت و آچو کنگ
 ساھدارھر وڑیں پچگ تک
 تو کسے قیامت و روچین و
 ولترک و جگر موچین و
 مال و دولت و سو چن و
 تمپے ڈرست کنگ سٹیل و گشت
 کندوک و کنگ دیر و پشت
 واب و آشب و کے نشت
 باغ و سبزی و ولے کشت
 (وتی) پاد و جاگہ و ہچے نشت
 سرگپتاں چداں دیم پہ دشت
 کچکور و نہنگ بیتاں ہور
 صد اسپٹ و جتے زیادہ زور
 بسیار گونا ات و درد و دور
 میرانی (گورم) و گلاست زرت و شور
 (گوشتے) مارند ، پشپدیں شیرانی

فوج ء لشکریں آسمانی
 مارا گون انت شربت بریانی
 مخلوق ء کنیں مہمانی
 خاصیں ڈاکٹریں روحانی
 دشت ء کوچگاں حزیں
 دارو، دوا گون شریں
 ایر کپت انت گیاہیں دشت ء
 چو فوجیاں پریٹ ء گشت ء
 (داں) دریاء شت انت یک رشت ء
 (ہر) باغ ء لوگے ء گور مشت ء
 درستان یکم ء گر گشتہ
 لہڑاں جنتری دان دُرشتہ
 بان ء بنگلہ باز پُرشتہ
 بانکاں دل ء دست مُشتہ
 جاندار ہر وڑینے گشتہ
 کچنگ ماں دل ء خوف ء ترس
 گون اتے ہڈ ء حنن ء گرس

حج کے نہ گت بخت ء پڑس

ہرجاہ ہجگ ات آپ ء زو

انچو کہ بہ کپت ماہ ء گو

گندیم اشگ ئے تاکہ جو

برباد ئے گت انت بیٹ ء گواش

سہرو پشت ئے دات نہ کہ ماش

آکس کہ نیت ء بد پتہ

حکم ء شریعت ء رو پتہ

چم ء وت عذاب ئے دیتہ

بہ حکم ء کردگاریں داور

نرت ئے بے حساب جاناور

باری لیڈو ء کار گیر

لوہار ، شپانک ء بزگر

لوٹوک ، وروک ، چانی گر

ہمدرد انت بلوچ ء نوکر

دعوادار دونیں گور پہ گور

پتار ہمکنار بیت گوں ہر

باز ء شاتل ء کینجر
 شیر ء اژدها میں بیر
 سین ء پلیمیں چکمر
 نیست ات هج کس ء راه ء در

نیست ات برزگ ء کوه ء سک
 موت ء آگ ء نیست ء شک
 دُرس بیت انت دلاپ ء ولترک
 انسان ء گر بیت مغز ء مک
 اللہ ء عذاب کابنت حق
 برباد بخت قوم ء شک

کپتہ وادی ء دراجی ء
 ملک ء میبگاں میانجی ء
 شکرے ڈیگ ندات حاجی ء
 بخت ء گشت و تا جلدی کش
 پرتو نیست ادا روج ء وش
 کفیت ء ماں دل ء خون ء کنش

(حکم)

تئی دیمیں کوچک ء دشت ء گواش
 ہچھا پشت مدئے ماک ء ماش
 چو الما سی رہ ء دُرستاں تراش
 غیر ء ڈنگر ء کک ء کاش

جہل دشت ئے نہ بُرتہ مردم
 چیزے باز گتہ گار ء گم
 لوگ ئے پروشنگ انت پہ کردم
 پیتہ خالق ء جند ء شان
 قومانی سرجمیں خاندان
 ملک یگ بگرتا مہمان
 پشت کپت انت تمام زندہ جان
 طفلے ہم نہ بیت نکس ء زیان
 مخلوقے کنگ باز جنجال
 ہر قسم ء وڑ ء ہیرت ء ڈال
 سوٹ کیس ء تپلاہیں گڑیال
 پتی مشکتی پڑے از لال

چار جہیں سرگ جوائیں شال
 شوہر شیر دل ء ماہیں ذال
 مردین ء جنین، عال ء آل
 (گوشتی) جندمے پشت کپیت سوتکہ مال

طوفان سمجھگ ء حد ء در
 چو جنگبومیں جہازاں چکر
 چو شاہین ء پر ات بال ء پر
 مرگ ء خطرہ ء خوف ء ڈر
 اوشتاگ ء جت انت نئے نکر
 بان ء بنگلہ سربا سر
 کمپان ء پسیل گور پہ گور
 بوپ ء قالی ء سیم ء زر
 قیمتی پلنگ خوب ء شر
 بے بناشت انت ہشک ء تر
 مالک چہ غماں بیت انت بر
 اپنی برو بچار ات کوانت
 لوگانی بدل تہوڑ انت

(وتی) پیشی نویتاں کو کو انت
 اصلی جاگہ ئے کور جو انت
 سِل ۽ گندگ ۽ بدرو انت
 (کٹے) شمشکیں گد انت ۽ تاپ ۽
 ہیران انت گلاسے آپ ۽
 رب ۽ رحم کنگ پہ لاپ ۽
 امداد آگ انت الکاپ ۽
 تقدیر انچشیں کار کنت
 انسان ۽ عمل گار کنت
 وقتے توبہ ۽ زار کنت
 ہا چیزاں رب پدا تیار کنت
 نقصان ۽ شمشکار کنت
 ہار ۽ چو کتیاں رنگ رتکہ
 ہرجاہ کہ ہے آپ تیکہ
 نقصان بے حساب ۽ اتکہ
 کتے موہ ندات وں اتکہ ۽
 یک روج ۽ شپے زور ات ہار

گوزماں زرت تواری ء کوکار

ہج رنگ ء ندات گیگ ء وار

ایرہت ءے کت انت سبزیں بہار

ہجے پشت ندات بند ء بار

زستہ گریوگ ء واہ ء زار

رنج پیتہ دل ء میراث دار

(کشتے) منی نامیں بے ریاتیزیں بیر

(من) چہ کور ء آیکاں مُر ز ء دیر

(من ء) گون انت پرشما شہد ء شیر

ورناھے ہیٹ یا کہ پیر

کینا ازشما حصہ بے گیر

(کشتے) من چاراں حارصیں دلار ء

کو چیز ہیٹ ءے کار ء

ہر وہد ء بہ گندی وار ء

گریت چو نریں ہتار ء

گلنیت وتی ہمکار ء

ایم بارت ہر ء گوں بار ء

(کشتے) دست ء دئے ہے مکار ء
 بلن ء نام یے بیت پہ ہار ء
 بندان ءے گوار ء ا زنار ء
 داں پادیت مہشر ء شمسار ء
 ڈس یے نرنگ انت گوں ٹیلاں
 آرت ء ایرکت انت مئے بیلاں
 پٹ ء جہلکیں کابیلاں
 ویت انت ہر کس ء چم ء وت
 ہار ء کشتگ ات نیم ء گت
 کسے ء دست نہ گپتاں پروت
 کنب ء مائی ء آپی مشک
 شلوار ء گوار ء شاریں پشک
 کور ء دراجی ء آس داتگ
 سرحد ء گجر تراس داتگ
 ایران سجھیں حال داتگ
 سیلاب (ء) لکٹر ء مان داتگ
 (مئے) روڑیے ہر گوارا بار داتگ

پاسگاہ افسراں تار داتگ

بے سیم ء عجب کار داتگ

راھے پروت ء باز چارتگ

(گشتے) اے تقدیرے خدائے آرتگ

گروہاں حال دات تیپ ء ہنگ

طوفان ء کنگ مارا تنگ

چج رنگ ء غمیت گوں ما جنگ

(باہد) پاسگاہ ء ہے برز ء درنگ

نی بے سیم دات پدا گروہان ء

دیم دے اے پڑ ء میدان ء

بیا ات زندگ ء ریمدان ء

دشت گوں باہو ء پیگ ہور

درستے پڈگت انت کند ء ڈور

ہور بیت ء شت انت وٹش ء سور

ناباور بے اے گروہ ء

طوفان رتگ ات چو کوہ ء

جال درست شت انت چہ موہ ء

گپت آنت آ غم ء اندوہ ء

شوہاز انت، نہ گندانٹ کوہ ء

جہل دیے کنگ سئیل ء گشت

لوگ ء ننگ ء کے نشت

(کشتے) گستا ء بریت دریء پشت

شین گپت چنان تیزیں ترشت

وتی عقل ء زانگ ء ہچے نشت

درا بول ء شتاب گوازینگ

چہ زہر ء ہر کے نازینگ

وتی زور ء طاقتے ہلینگ

لوگاں ہر کے گلینگ

راہے پر وت ء درکپنگ

سمندو ء شم ء شیب کپنگ

چو میدیں ڈیرو ء ڈیر کپنگ

کوسٹ گاٹ ء سلامے دات نی

(کشتے) ترارٹ ء بکشنگ آزاتی

ترا گون پتہ دعویٰ یے ماتی

و ش کتھ ء ء فھت ء داں سوکڑ
 اے راھ ءے نہ گت بازیں اڑ
 نمشت ئی بدعت ء شرک ء جر
 نی چٹن ءے سنگ و رک ء وڑ
 ملک ء ندیتگ ات بازیں وڑ
 چیزے کمکیں چانپ ء چڑ
 منزل آخری میں پیش لد
 معلوم سنگ نیک ء بد
 (گشتے) سک بازیں ادا لڑ ء کد
 اولادشے رودینی راھ ء رو
 (نیں) پہ دریا ء بہ بیتیں گامزد
 رند ء ترا نگے دیریں کپت
 مثل ء توپک ء تیر ء سرپت
 بلن ء داں جہڑ ء ریک ء رپت
 مالداراں دل ء تڑسے کپت
 اللہ چو مہیت بخت مے وپت
 تلکے ناگھاں پرما سرپت

سرھور ء کنگ کھک ء راہ
 دریا ء شنگ گپت کی جاہ
 چچ بیت ہر کسی بندیں راہ
 مالداراں دل ء دیربیت خوف
 داں دریا ء شنگ شان ء شوق
 چٹ ات ہر کسی گٹ ء طوق
 سیلاب از چد ء پیش ء دیر
 اے راز چہ کس ء نین ء چیر
 دانایاں کنگ تاریخ ایر
 آہاں داں اشان ہستیں چیر
 حال معلومیں دپتراں آہانی
 سال ء مدت ء ماہانی
 طوفان شدری ء شیمانی
 آہار اتلگ انت پشت ء پیش
 اے چہ ہر کس ء بچگ کیش
 اے قصو کاگد ء پشت ء فرش
 روج بیت شمبے ء ساعت وش

مروارِد گنگ کش ماں کش

ہجری چارده صد ءِ ہودہ بس

اے بیگ منی جہد ءِ وس

ہذمت ءِ غریبی دز رس

امداد نلوٹاں چہ کس

یارب تو مناں وت گو ر رس

ابا بکر بل وتی میری ءِ

تو گندے منزلاں دیری ءِ

لگے چو بجزاں بیری ءِ

تئی بالاد کچنگ نی پیری ءِ

واجہ تو مکن سیر جوشی

ترا امبراہ گون نہ انت آ پیشی

پرتو گہتر انت خاموشی

بنیادی مسئلہ پاکستان

شکرچہ ذوالجلالیں شاہ ء
 مس لوٹاں دعا تئی درگاہ ء
 سُبھ ء گرداں آ بیگاہ ء
 اُمید هست تئی بارگاہ ء
 مارا کن مدت ہر گاہ ء
 قرآن ء حدیث ء راہ ء
 علم ء اتفاق یکجاہ ء
 روشن رو ہمیں چو ماہ ء
 ماہ ہستیں پرگناہیں بندہ
 کردار بچگ انت مئے گندہ
 مارا رب اکمن شرمندہ
 بے شک تو تے بکشندہ
 مردگاں کن تے تو زندہ
 دُزیں مصطفیٰ پیغمبر
 اسلام ء چراگ ء انور

امام الانبیاء
 ابراہیم خلیل ول
 تو دایک خلعت ء تاج بہ سر
 چار یار گون اتنت شیریز
 میان ء تیغ اتنت پد جوہر
 روحانی علاج ء ڈاکٹر
 دین ء خادم ء کپوٹر
 اصحاباں سنگ دین ء قدر
 پیگ کامیاب جنگ بدر
 کشت ء گارکت انت کفر ء صدر
 غزوہ ء حسین ء احد ء
 وس کت جانثاراں محمد ء
 قتل کت کافراں چند شہدا ء
 بعد از تی شفاء ء حمداں
 بکش ء معاف بکن شعر بنداں
 منی ذہن ء کتیت دگر گال چنداں
 پہ حضرت آدم ء فرزنداں

شیطان حیلہ ء گور گنداں
 (گوں) پُردردیں دِلے چوں ننداں
 پیدا تو کنگ جن ء بھوت
 انسان ، فرشتہ ء ملکوت
 پاتنگ درجہاں دوز ء دوت
 زانی پر گناہاں مز بوت
 اتک انت تئی عذاب جلد ء زوت
 بیت زیر ء زیر قوم ء لوت
 نیکاں چہ بدیاں اتکہ پرک
 کپتیاں کت انت حکم تئی ترک
 بہ چماں دیتگ ءے گرانیں مرک
 نیل بوئیں زر ء بیتاں گرک
 بنی اسرائیل تئی فرمانبر
 حضرت موسے ء کت (انت) سوج ء سر
 ایمان آرتگ ءے چشم ء سر
 تو جلدی ہیج کت انت راہ ء در
 گلاست انت چہ زر ء درست یکمر

سیاہگ نود اتنت ء حمہ
 من ء سلویٰ یے خوراک اتنت ہر بر
 آپ چہ پینگاں شیریں تر
 دو پیغمبر گون اتے رھدر بر
 ہست تنی قدرتاں نیک ء بد
 بازے شربیت بازے رد
 وقعے کہ ریت مرگ ء وہد
 منزل ہر کسی قبر ء لحد
 مردم بزولیں انگت ہست
 مال ء دولت ء بالا دست
 با حکم ء اقدار ء نہ بنت مست
 دین ء مذہب ء دارانت کست
 قانون ء کن انت بُرز ء پست
 گول عالماں نبت ہمدست
 منا فکرے ماں دل ء پاداتکہ
 کوہنیں قصبے یاداتکہ
 اولاک رہ روئیں تیز تھکہ

ذہن ء زیادہ ء زرتہ گل

مہم ء نبتگ انت ڈول ء ڈل

ھب ء ھج نزانہ گرم ء جل

جہد ء پروشنگ انت پہل ء پل

من لوٹاتگ کہتیں اتل

نقاشیں قلم ہاری من

نہ کہ ساعتے پاداں جل

بنیادی مسئلہ ء کن تو حل

وقتے بیت جتا ہندوستان

اے ملک ء نام کتے پاکستان

اسلام ء عظیمیں بوستان

شکرے گپت خدائی دوستاں

تعلیم بیت حدیث ء قرآن

رب ء بکشنگ اے برہان

گوں شریعت ء بیت سہل ء تزان

امن بیت ہر کسی مال ء جان

ایا بیت مصطفیٰ ء میزان

ملک ء رہنمائیں لیڈر
 عالماں کنگ سوج ء سر
 قانون شے ہنت راہ ء شر
 چہ قرآن ء گرات سوج ء ہنت
 شے فیصلہ کنوک قاضی ہنت
 داں اللہ ء رسول راضی ہنت
 شریعت ہر کس ء حق ء دنت
 قانون مذہبی ہنت ء درست
 ہتیں ہر کسی حق ء ہنت
 شیطان ء کمر ہنت
 کثیت ہنت ء ظلم ء زور
 کمزور ہنت دُڑ ء چور
 شادان ہنت لنگ ء کور
 حقدار انت تمام مرگ ء مور
 ہر چیز کہ بیت وزن ء تور
 کامل مومنین ہنت ء مور
 زانگ ہنت گیم ء گور

احمق خود بہ خود ساز بیت
 انصاف ء ادب باز بیت
 ہر وقت جلسہ ء واز بیت
 بُریت رشوت ء دزدی دوت
 بنگاں بندبیت بیاج ء سوت
 کثیت کثت ء ہلا ہوت
 کارنت عبرتے جن ء بھوت
 زرتہ لیڈراں نا سازی
 اے قانون ء نہ انت ما راضی
 کہ بیج ء جاگہ ء بنت قاضی
 قوم نیست ادا گلنازی
 دائم دُڑی انت دُڑ ء کار
 دست ء برگ ء جلاو تیار
 زانیاں کھت سنگ ء سار
 یا صد کوڈا جفت لٹ ء دار
 ڈھل ء صحبت ء پدباں گار
 مت بنت غلام ء سردار

ہر یکے بیت پونز ء مہار
 حج کس ء مہیت ظلم ء وار
 کفر ء شرک ہنت ہردوگار
 دین ء مصطفیٰ بگل ء بہار
 اے گپ لیڈراں کت انکار
 اے حکم منگ ء مانجیں تیار
 گران بنت سرء بوج ء بار
 مخلوق بے حساب بیتیں وار
 دُرتیں لیڈراں بستہ سُوَر
 سیاسیاں کنگ فکر ء غور
 پرما گہتریں پیشی دُوَر
 انگریزی رگام رچیں ہُوَر
 ہر ڈول جائزیں وِرک ء دُوَر
 اَمب ء جاگہ ء کشتہ پُوَر
 غیر مذہباں زرتہ پُوَر
 زہر تاکیں کرگ آپ داتہ
 دیم چہ شریعت ء تاب داتہ

حق گوں پھو ۽ ھار داتہ
 انصاف ۽ ادب بار داتہ
 دروگ ۽ بے حساب کار داتہ
 جوانیں عالماں بیت ارمان
 پھیل بیت انت دوا ۽ درمان
 باخیرا ھج عیت سہل ۽ تران
 ہر شخصے بیت نافرمان
 قان جیل بیت یا جرمان
 سیاست ۽ عجب امرے گت
 لوگ ۽ پٹھکاں ایر بنت بت
 صبر ۽ سہت ۽ دوستی گت
 امداد ۽ مدت بیت انت پیر
 برکت ۽ اوت ۽ داشتہ دیر
 انصاف ۽ نہ گت ھج تاخیر
 ظلم ۽ ہر طرف گت ۽ گیر
 رستا رشوت ۽ بیان ۽ سیر
 محبوب بیت شراب مثل ۽ شیر

مزبوت بیت نشاہ تدبیر
 سیاسیاں کنگ پٹ ء لوٹ
 ہر ملک میگ ء شہر ء گوٹھ
 پنج سال ء سرء لازم ووٹ
 ووٹ ء سربر ء ایرکت نوٹ
 شہت ء ماں گورا ظلم ء کوٹ
 بیتہ منگرو ء کک ء بوٹ
 مجبوریں بکنت چپ ء چوٹ
 گوں غیرہ مذہباں بیت باہوٹ
 اتنگ بے حساب نکس ء کوٹ
 حالاتان بچار بیتہ چون
 توک ء کپنگ انت چل ء پون
 ہر ظلم ء ستم گونا گون
 ریا ء رشوت ء قتل ء خون
 باغ ء مصطفیٰ بیتہ رون
 روح ء بال کتہ پشت کپت جون
 جنتر پردھنگ ء اشنگ دون

امریکہ کماش ءِ رهشون

بے قیمت گت انت پاکیں دُر

دوست داشت انت دل ءِ زہریں مُر

گوراماں بگلاہ زرنگ گُر

دل چہ کینگ ءِ ضد ءِ پُر

دیم ءِ کچنگ انت چیل ءِ بُر

بُپد از بُن ءِ پیتہ رو

قانون ہورکت انت نیک ءِ بد

کھنگ ءِ نقشہ ظلم ءِ پد

ھرچہ گورز ءِ صدر پیتہ

اگدہ وزیر آعظمی گوں پیتہ

شما شریعت ءِ گوں اشاں چے دیتہ

ہر کیے سُنتاں دیر پیتہ

سیاست ءِ تہ ءِ غیر پیتہ

تاں وہد ءِ مدتے پیر پیتہ

ہر وہد مچنتہ شور ءِ شار

منگوماں سنگ واہ ءِ زار

(اگر) ندرتگئے دگہ گیک ء وار
 ظلم ء مرکب ء بیت انت سوار
 مارشل لاء کت ء پشت ء پار
 حق پہ ہر کسی واستا گار

ہر چند زور جتہ امر ء زئید
 بکت تیرے کت انت مثل سئید
 یا گپت انت ء کت انت جیل ء کئید

ترانتیں بلوچ پہ خواری
 گوں رنجوریں دل ء آزاری
 حق ء کت غضب پہ تیاری
 ظلم ء نیش جت انت سیہ ماری
 ملک ء میتگاں بمباری

الزام ء جت انت پہ چکت ء
 پاری دانگ انت ناحق ء
 ترانتیں یتیم دلترک ء
 آہاں انچو وہد (وتی) گوازیئہ

قوم ء ملت ءے نازینتہ

ضیاء و ت قدرت ء ایر کپتہ

ماہرنگ ء پت ء بیر کپتہ

ظلم ء چادرے چیر کپتہ

روکیں شاہ پرگ چو آس ء

لگت ات دعوت ء درخواس ء

لوٹاں من پت ء میراث ء

شر نہ انت اقدار پہ براس ء

تعلیم نیست پشیں مئے ماس ء

پرہیز کن و ت ء چے آس ء

برداشت کنت بدیں بکواس ء

زور مان نا شریں خناس ء

دات ءے ماں دل ء وسواس ء

ظلم ء مرکب ء سخ کنت

وت ء مال ء دولت ء گنج کنت

جاہِ اجت بینظیر ء رند ء
 مانند ء گروک ء گزند ء
 تنگ سیاست ء شہر بند ء
 پنجاب ء بگرتا سندھ ء
 ووٹ ءے برنگ انت یک بند ء
 لکت ات لیڈراں گوارگند ء
 امداد گون ات کی از چندھا
 امریکہ ء فرانس ء ہند ء
 حکم ء قادر ء پیگ چست
 وزیر آعظمی سیک ء نشت
 (آہاں) پیش ء ایرنگ ظلم ء ہشت
 ہما قانون ء تھا باغ ءے کشت
 باز ءے اے ہبر پتہ زشت
 تصدیق نہ کت سیاسی اشت

بازے وشدل ؎ و ش حال ات
 شاد ؎ شکر ؎ مرغ بال ات
 حاکم بینظیر درگال ات
 پائی بھنو ؎ باحال ات
 قانون شریعت ؎ پامال ات
 پیش ازچہ ؎ چند سال ات
 کہ پیداک پیگ انت اے حالت

رب ؎ بینظیر کت بالا
 مقدار داں دو سے سال ؎
 انصاف حج عیت گوں لال ؎
 کپتہ بعد ازاں جنجال ؎
 لنگ عوام ہڑتال ؎
 سیاسی دفتران پہ تالا
 نادین ئے بن ؎ درگال ؎
 صدر ؎ زرنگ انت ضیاء چال

بیارے سنگ کیل ۽ کال
 حج رنگ ۽ نہ زرت زر ۽ مال
 ایر کہتہ بن ۽ ماہیں لال
 نکیر حج نہ زریگ لال ۽
 نقتہ مدت ۽ پنج سال ۽
 کیشتر شاکپ ات جنجال ۽
 لازم ووٹ بیت ہر حال ۽
 حالیک بنت خزانہ مال ۽
 دوچ بنگج ۽ رویں ور حال ۽
 لیڈر زور جنت زر فیلی
 قانون محکم انت زمزیلی
 گوں رخسار ۽ بیعت تبدیلی
 پہ ہڑتال ۽ نہ کٹ انت کیلی
 واجہ! نظام ۽ بدل کن اول
 بہ اسلام ۽ سے شاد ۽ گل

کوٹ ء کش گورا پوش ملل

چپ ء دیم بدے راست ء من

کموکے وتی پاداں جل

دریا ینت تہ ء پون ء چن

ہنڈال ء دریت دروگ ء ون

جلدی بنت شے مسلہ حل

چہ قرآن ء بگر پنت ء سوج

ظلم ء قلعه ء جلدی روج

دائم ء مہیت لنگیں گوج

گران بنت سرء بار ء بوج

ہجیر مت نہ انت امب ء توج

شے بالاد بلنتہ اے گپ ء

محنت کپنگ انت کل چپ ء

اے درمان ہج نہ کپت انت ٹپا ء

ظلم ء کش ات چہ ہنڈال ء

پشت ۽ دور بدیت آڏال ۽

ڇٽ ات چه غم ۽ جنجال ۽

بیت ۽ کامیاب انشاء اللہ

حکم ، شریعت ۽ کن جاری

گون اللہ ۽ رسول ۽ یاری

تبلیغ ۽ جہاد انت تیاری

دین ۽ مذہب ۽ غمخواری

کفایت ۽ روشنی روت تہاری

صاف بنتیں تمام بیماری

دین ۽ محمدی است برحق

اللہ ۽ بزان ات جہنا ایک

توحید ۽ یکن پاداں سکت

چه حرام ۽ وت ۽ روک ۽ رک

گون تو گون مہیت کسی حق

پہ دنیا ۽ مہے مغز ۽ مک

(گذا) تئی جسم ء لوارت بوٹ ء کت

(ترا) کت ء نیک دُعا اے پلک

ایمان ء نیت زڑہ فرق

کفیت تئی سرء ووٹ ء ورق

دشمن تئی بیاں جملہ فرق

اگاں شریعت ء نہ زیرے پروت

قرآن ء کن ات بے منت

کارے از گجا زور ء گت

دوست بے کدی وت ماں وت

زندگ بنت تہ ء چون سعت

ہر روج بیت فساد ء ہدت

اے پشیکیں ہرا ء ہار انت ء

بشی دیر سریں ہار انت ء

کوھی یکودیں مار انت ء

راہ ء شریعت ء گار انت ء

انصاف چہ گجا کار انت ء
 وقتے کہ ریت مرگ ء ڈس
 امداد عیت گوں تو کس
 کول ء نڈز بہ من گوک ء پس
 کثیت ہر کسی زور ء وس
 حج دیم ء نہ گندے گورس
 ابا بکر تو یکن عقل ء ہوش
 شیر ء شربت ء شہدے نوش
 بہتر انت ہے تو هاموش
 (گوں) سیہ ماراں مے گوش ماں گوش
 تا اللہ بدنت فہم ء ہوش
 قرآن ء بدار انت دلگوش

15-12-2001

(رمضان شریف)

گردشِ زمانہ

شکر انت مناں رب ۽ مہربانی ۽

بکثیت یک بہرے زندگانی ۽

نیت بھروسہ اے دؤر فانی ۽

عمر ۽ وفا عیتیں یک دمانی ۽

گنداں من قیامت ۽ نشانی ۽

انتظاراں پہ حکم ۽ ثانی ۽

حکم سنگ دست ۽ شاہ کیانی ۽

لگ انگ مہلوک جنگ ۽ تائی ۽

دختر اں گنداں کامیابی ۽

شوہراں نقصان ۽ زیانی ۽

جاہ پہ جاہ دنیا ہدایت ۽ شوریں

لج ۽ ایمان ۽ غیرت کمزوریں

عدل ۽ انصاف ۽ رہ مرد کوریں

حق ۽ باطل گوں ہر کس ۽ ہو ریں

گندگ ء دیوان ظلم ء پُزوریں
 وشنیں گلورمانی آپ مرو سوریں
 بینگ گوں بھنگ ء وزن ء ہمتوریں
 دُور ء باری ء دہر دگہ رنگے
 برزیں مانگوہاں کس نہ گپت درنگے
 چہ وانک ء مٹھک مستریں مٹھے
 پاپان ماہیک ء سنگ کٹھے
 زور کرار دانگ بینگ یک بٹھے
 زرتنگ دجک ء یک جیڑھ ء جٹھے
 پگلاں گلاپتہ ماں سرء پٹھے
 مٹھک ء اولاداں ساز کتہ پٹھکے
 کپک ء سیاہ مارا جتہ ڈٹھکے
 روباہ برزان انت، شیر کٹھے لٹھے
 حکمران پیشی تو کٹھے منٹھے
 شوانگ ء چٹک یک تیف ء سرٹھکے

بلے از بن ء تو لگ دُز ء بے ننگے
 پہ کر گشک ء حج کس ء نہ جت زنگے
 ائیں گوں گرک آسک ء کھائیں
 انگت ماں دست ء شانگاں پیشیں
 آنرپنگ کوحی وپگ خاموشیں
 جبرگاں کپتہ لیرو نوک نیشیں
 بربری گوئیں مت ء کھائیں
 چہ ہزاری اسپ ء ہریے کیشیں
 راست کس ء درکار نہ انت زیاد موشیں
 دروگ چو مانند ء پوڈراں جوشیں
 مخلوق چہ خالق ء فراموشیں
 باز اچسی ء باز شراب نوشیں
 بے خرد کیشتر مست ء مدہوشیں
 ہر یکے دو میگ ء جن ء پروشیں
 زندگی دنیا ء مبات چوشیں

انسان مرو مغرور ء ہوسناکیں
 بہ دولت ء مال ء جیڑھ ء حاکیں
 رب ء قرآن ء پشت جتہ پاکیں
 خاص وت شیطان ء جند ء اولاکیں
 رچک انت اسلامی علم بردار
 مصطفیٰ ء دُڑیں سیدالابرار
 حضرت ء صدیق عمر ء نامدار
 عثمان ذوالنورین ء علی کرار
 حمزہ امیرین ء جعفر ء طیار
 امام حسن شیرین ء حسین تاجدار
 زہم جنیں خالد ات سپہ سالار
 دامگ ء جوریں دشمنان ساہار
 (دیگر) چند ہزار اصحاب ات نکو کردار
 دین ء ایمان ء مذہب ء شاندار
 مال ء جان قربان گت انت بیدار

پہ جہاد ء جنگ ء عجب زبیدار
 مشرک ء بے دین ، بازکت ءے مُردار
 (انی) گون نہ بیت گوں ما آگہیں سردار
 پڑھنگ انت جنگی نیزہ ء ہتھیار
 اسپر پلٹین ء تیغ جوہر دار
 مارا چہ واب ء کے بکنت بیدار
 رند چہ آہاں اسلام کمزوریں
 حق ء باطل گوں ہرکس ء ہووریں
 ولولہ شرک ء بدعت ء زوریں
 باز چم چچ چو مادری کوریں
 کتو کنت مردم زانگ ء ہوٹے
 (پہ) نام ء ناموس ء ہست سپیت پوشی
 گیشتر نادان انت لائق ء کوشی
 نہ نمازے ء روچکے من انت
 راہ ء اسلام ء بیرگ ء ڈن انت

باز پیرین ء باز کسان سن انت
 کارپد ء کرداراں کھے جن انت
 رسم یہودانی ماں دل ء نشتہ
 روچک ء پنج وقت ء نماز اشته
 دیر چہ اسلام ء رپنگ انت پُشت ء
 نی نیا نیت ہج گوگ ء گشت ء
 کیشتر پہ مال ء دولت ء حرص انت
 نہ قبر ء عذاب ء قیامت ء ترس انت
 نہ بابت ء دنیا ء عالی پُرس انت
 فتنہ ء بے دینی مرو باز انت
 پنڈو گریں مردم ہر کجا ساز انت
 چہ بدعت ء شرک ء اللہ ناراض انت
 (بلے) اے بھینت دانکہ مدتے درازیں
 توجید ء خادم میر ء ممتازیں
 اے غم ء اندوہاں دل ء گلازیں

ھیں ایمان ءِ اُرد و تی زرت
 وعدہ ءِ صبر ءِ راہ و تی رپتہ
 مالدار اُمید ءِ انگت در بُرتہ
 بے اُمید حریت ءِ بخت چرتہ
 کموکے گستاخی بکنت، مُرتہ
 انی دور چرا پیشی نوبتاں پُرتہ
 چومنا پیریں مردماں کوشتہ
 ما کیلگاں جوہاں سد منی مُشتہ
 دان جنیناں گوں جنترآں درشتہ
 گوک ءِ گامیش ءِ ہُشتر ما دُشتہ
 اُتگ انت مہمان گوں دہ ءِ ہشت ءِ
 مانگن مردی دانگ انت رشت ءِ
 ما خدیگے پہ کوگ ءِ نیشتہ
 آ چیزشت انت دست ءِ جوان ءِ دکشین
 کو انت نگ ہار منن ءِ مراد بکشیں

کائیکر کاریگ ء لیڈو بار کشیں
 سوئیں ڈاچی ٹرہ بر ء وشتیں
 تار کوڈی ء کڈھ زر نکشیں
 کو انت ہا چکانیں مگرد پیشی
 مہلبں دان ء جنتر دان دروشی
 بچ ء شیانج ء مستگ گامیشی
 گردگیں بگاں شیر کے دوشی
 میر میار جلتیں فکر ء اندیشی
 ہب ء دوستی ء وارث ء ہمیشی
 روشن روڈی ء صبر ء خاموشی
 ہست کے انجھیں پردگ ء پوشی
 پہ غیرت ء ایمان ء وت ء کوشی
 آپ ء چہ حوض کوثر ء نوشی

زاناں چہ تقدیر ء قلم ننتہ
 ہر یکے کپنگ کنت ء کت ء
 باطلیں سوداے کنگ دست ء
 ہر کس مغروریں پہ وتی ہست ء
 پہ حاکم ء وقت ء کار مروج ستا
 بندیت یک نامردے صد ء دست ء
 نی چومنین مردانی ہبر کلاستہ
 حاکم ء وقت ء اتی شاباشین
 قوم ء چو مستیں لیڈواں گواشین
 پبلک ء مال ء وت پٹن ء تراشیں
 راست بکش دیم ء او قلم کاشیں
 تنی برات وتی گون انت لچ ء بدماشیں
 معتبر ملک ء ٹھگ ء سر تراشیں
 ملت ء گو سپند ء حاکم یک ٹرکے
 جنت ء پرورشیت انت تو کٹے ٹرکے

ہر سہا ہونان گریت سر کے
 اے ہر جوانیں مردماں دردیں
 کم کجاں لکاں تیشگ نہ بردیں
 لوگ ء چمداریں تاپیں مردیں
 حاکم انت تیغ ء ملت انت گردیں
 ظلم ء شہماتاں ، نے ہوا سردیں
 پروتی ماں ء ہر کس نامردیں
 چہ بندہ ء ناراضیں خدا تعالیٰ
 کس نہ انت اسلامی شیوہ ء چال ء
 چہ پت ء لیک ایت چکت وت ء بالا
 مکتہ ماں دست ء حکم زباد ماں ء
 حد گنگ سیاست ء کساں سال ء
 نمتہ چہ دست ء مستری ذال ء
 رحم گنگ رب ء پہ شکرگال ء
 مرد گنگ زیر دست، جن وزیر آ علی
 شتر بچار روی سیاست ء چال ء
 جن گلندے ، مرد چو بکال ء

ہر کے کپتہ پہ جنگ ء جنجال ء
 گشت ء ہون انت پہ ہاتر ء مال ء
 دنیا یک جونے شتریں پہ ڈال ء
 گون نہ انت اے کار ء خدا والا
 از چد ء چادیم ء مہ لوٹ حال ء
 بال نہ کنت مرگ بے بانزل ء بال ء
 بند بکن ابا بکر تو گپ ء گپتار ء
 شور مدے دست ء وش رنیں ہار ء
 ہبر مروج ہتھیں نیت مئے کار ء
 پھر مہ بند باز پہ سنگت ء یار ء
 ہر کے وش کنت اوتی وار ء
 کس نہ اوشتیت پہ تئی رگر ء دار ء
 ایر کنت دو میگ ء سرع بار ء

جزل محمد ضياء الحق

اے جہان پادار نیت کسی اے خرد
 بادشاہ چنداں انگلک ء سلطان بے عدد
 عادلیں دیندار بے شمار شوئیں کلپ ء رد
 پشت نہ کپت چہ آمران یکے نیک ء بد
 ہجر پدا اے جاہ ء نیا نیت پر ابد
 گوں خاکاں آمینتہ پیگ انت ء جسم ء جسد
 پہ نشانی ایر انت ء گورانی لحد
 باز جاہاں کولات ء وارنگ انت قبرانی ربد
 ایر انت ماں شامی دپتراں تاریخ ء سند
 اے ہما ذال انت ہر روج پہ رنگے داب کنت
 شوہر ء گپت ء گوں آئی ء وپت ء داب کنت
 رند ء چار روج ء ذال وتی دیم ء تاب کنت
 پہ دکہ جودے سمھیت مرد ء جواب کنت
 شیشکے ساپیں شربت ء شہد ء کھیل کنت
 پہ دل ء منشاء تج ء تاگ ء سخیل کنت

آئی ء سوچیت پہ دگر جوانے میل کنت
 گوں ہر کس ء دروگیں وعدہ ء شرط ء کول کنت
 دوست نہ انت کسی ہر کسی بار ء گران کنت
 حرص ء نادانیں مردم ء لنگ ء ران کنت
 عاقبت سلطانیں سراں نقص ء زیان کنت
 من رند چے کپاں مقصدے اظہار کناں
 ننڈاں من جاھے ساہتے ساسار کناں
 عقل ء ہوشیار ء ذہن ء من رھوار کناں
 قیمتی دُڑ ء کلہاں آبدار کناں
 گوں شاما جوانیں قصبے آشکار کناں
 ماتم ء پریک انت مروج صدر ء خاندان
 نھگ انت پُرس ء پتر ء سیگ انت گدان
 گل گنگ مرچی دشمن ء بدخوائیں بدان
 یک بلوچی ء کارنامے بنگلیجیں چداں
 پرچے ء مَرت ءے تو منی صدر ء مملکت
 دشمنین مردانی عدو جلتیں بیم ء گت
 تنی مقصد ء قانون بنت اسلامی میں فقط

فیصلہ حل بنت شریعت ء قانون ء تھت
 ترا برکت ء قرآن ء بکنت مولا مغفرت
 تو بے داشتہ ماں دل ء ٹرس ء آخرت
 کوچک ء ڈن ء جنگلاں دات تو تھر ء شت
 پر تئی قومی خدمت ء مھلوک شکر ات
 کلاپناہ کیراں تئی سخا سبزیں ساوڑات
 تئی جرب ایمانی دائم ء پلن ء سر برات
 تئی زبان شیریں ء دپ ء گپتار شکر ات
 تئی بہادری شجاء سلطان سخر ات
 تئی زانگ ء فکر گوں جم جم ء منق ء درورات
 تئی جند قرآن وان ء سیاستی کار ء ماہرات
 تئی کمال مردی نیں تمام ملک ء ظاہرات
 ڈنی میلنگاں دعوت تئی کُن ء پیر ات
 درستاں تئی دوستی ء محبت ء خاطر ات
 ہج کس ء امکان نیست ات کہ چہ تو پیر ات
 تئی مدت ہر وھد ء کرم سازیں پرورات
 گوں دشمن ء بدخواہاں ترا جنگ ء فکر ات

تہنی جاگہ دیوان ء دائم ء شاہی دہتر ات
 پیش چہ صدری ء جند تہنی فوج ء افسر ات
 ترا خیال دائم مردم ء مہمان ء گوار ات
 تہنی دپ ء در ترا شیں زبان شیر ء شکر ات
 تہنی علم ء تعلیم ء زانگ چہ تعریف ء در ات
 تہنی صبر ء اوپار از چہد ء چادیم ء گرات
 تو کشنگ شریعت ء نافذ کنناں مارا باور ات
 تہنی کوپگ ء اسلامی علم داریں چادر ات
 (اگر) تو کتیں انچو تہنی مدت شاہیں قادر ات
 (گذا) تہنی بہادری ء فحجا ہر جاہ ظاہر ات
 شہرت ء شرمسار بچگ ات ہرچی کافر ات
 اللہ ترا گون ات اگر نیت تہنی دین ء خاطر ات
 دو جہان ء ضیا ، نام تہنی مسک ء امبر ات
 جنت ء دیوان ء گول ابو بکر ء عمر ات
 حضرت عثمان ء علی دعا گو ء غمور ات
 اے ہبر مارا چہ تمام کار ء دوست تر ات
 تو نہ گت انچو زانہ تہنی عمر ء آخر ات

کس نبیت منوک ہرچی تئی بیل ء برادر ات
 اے زندگی دنیا ء چناں بیدے بر ات
 سبز ء سیاہ تاک ء گندگ ء نیلوئیں زرات
 شمرھے نیست ات کشتی ماں ڈن ء ننگرات
 انصاف پامال ء حق ء رہ، ڈوک ء ڈنگرات
 ملک مسلمانی، قانون انگریزی ہلگت ات
 ظلم ء دریا دیستہ تو چوہار ء ملگ ات
 ہرکس وتی پاداں شریعت ء راہ ء جلگ ات
 ملت ء قوم ء جاہ بہ جاہ آہ ء ول ول ات
 عدل ء انصاف ء اگدہ دار پہک ء بزدل ات
 دستے پہ دست ء دانگ ات بے حد ء گل ات
 رشوت ء درچک نامرادیں سبز ء برات
 قتل ء خون ریزی اے نہ انت حکمے شریعتی
 لالچ ء لب ء رشوت یکم میرا سے پتی
 نہ کہ اے دنیا زندگی جاھے محبتی
 اے عمل ہر دو ظاہر ء قہر انت قدرتی
 گوں بدیں کرداراں نبیت ہج کس جنتی

رشوت ۽ زیروک ۽ دیوک ہر دو لعنتی
 صدر ۽ بہ اسلام ۽ گتہ کوشش بے عدد
 اسمبلی حال ۽ ٹھنگ ات بسیار نیک ۽ بد
 غیر مذہب ہم گون اتنت بازے کلپ ۽ رد
 اے دیم ۽ ہیست ۽ بیچ اتنت، آدمیم ۽ دو صد
 کموک ۽ من ات کیشتر ۽ انکار کت ابد
 زانیاں میلیں ما ادا سنگ ۽ ساری ۽
 ما نہ منیں پہ دُڑانی گرانیں واری ۽
 یاد کن اے گپ ۽ ماترا ٹھنگ ساری ۽
 ترا جواب انت پہ شریعت ۽ حکم ۽ باری ۽
 اگاں نہ من ۽ تو کن مئے جنگ ۽ تیاری ۽
 آخر ۽ ٹھنگ صدر ۽ گوں دین ۽ دشمنان
 من ات، نہ من ات، من شریعت ۽ جاری کناں
 ہج کن ات چماں چارت ۽ ضیاء الحق مناں!
 ہنچو من گتہ انشاء اللہ ہنچوش کناں
 آخری اعلان و ایش ات صدر ۽ ظاہر ۽
 سرنی قربان انت پرے دین ۽ ہاتر ۽

نیست مناں حاجت غیر چہ شاہیں قادرؑ
 من شریعت ء نافذ کناں اول پیرؑ
 نومبر ء ماہ ء ووٹ کناں رند ء آخرؑ
 باز جاہل ء بے دین ات مئے ملک ء سربراہ
 جاہ بجاہ بے امنی ء صدا رُستہ ہر گوارؑ
 چو نوح ء طوفان ء کشتی مئے بڈییتہ زورؑ
 ظلم ء آس بُرتہ مثل ء چو کبیر ء اشکرؑ
 کشت ء خونی ء رشوت ء آس روکیں سرؑ
 دفتر ء رحم نیست پہ غریب ء بے درؑ
 بے حساب اتلگ تنگی پہ ملک ء بزرگؑ
 کیشتر تابان انت مردم چہ ملک ء افسرؑ
 دستاں بند انت ء بر انت مالاں ظاہرؑ
 دائم ء پالام انت غریب مانند ء ہرؑ
 ہر براں یکے نندیت ئے پالام ء سرؑ
 شر نہ انت اے رنگ ء مئے ملک ء ماجرا
 اے منی ذمہ واری انت یوم الا آخرؑ
 من کتہ وعدہ پکا گول رب داور ء

شریعت ۽ قانون ۽ کناں جاری چمبر ۽
 تاپشت کپیت ترس (پہ) حرام وار ۽ لنڈر ۽
 خوف دل ۽ کپیت دین ۽ بدخواہاں ہر گور ۽
 (کہ) صداگاں اے رنگ ۽ بکنت ماراوار کنت
 رشوت زیروک ۽ دیوک ۽ (پدغ) رنداں گار کنت
 دُڑ ۽ دروگ بند ۽ ظالماں زیر بار کنت
 چرس ۽ ہیروئن ۽ مے دپ ۽ زہر ۽ مار کنت
 زانی ۽ بدکاراں ستم سنگ ۽ سار کنت
 دین ۽ ناراہیں احمقاں پونز ۽ مہار کنت
 آوتی دین ۽ سبز ۽ آباد ۽ بہار کنت
 مفتی آل زیریت گوں وت ۽ بیل ۽ یار کنت
 منصوبہ بندیت ، قانون اسلامی تیار کنت
 پر مے واستا آکدی شتریں کار کنت
 دشمن ۽ بے دیناں ہے واستا تراس سنگ
 جلدی پہ قتل ۽ منصوبہ صدر ۽ تیار سنگ
 ظالماں تدبیر موت ۽ پہ بمب ۽ آس سنگ
 دائم رشوت شوماں وتی سیتاناس سنگ

آنیک دلیں مردء ہر کس وتی قوم ء براس کنگ
 ہرچی خواتین ات، جملہ گہار ء ماس کنگ
 شر نہ پیتہ کہ جو تہجو صدر ء در کنگ
 ریڈواں احوال جاہ پہ جاہ ملاں سر کنگ
 قاتلاں صدریگاں عجب گیگ ء گلار کنگ
 دشمنانی باغ ء دو ہر پلن ء مہ کنگ
 ظلم ء تعریف ء از چہ ء دیم ء گر کنگ
 تقدیر ء دیم ء مردم ء تدبیر پُز شیت
 آخر یک روچے، روچ چرا درنگان پُز شیت
 روباہے رنگیں ساہت ء شیران کشیت
 وارتے گوشت ء ء ہوناں دپ ء دیمان مُشیت
 شوانگے چو کہ شاہ ء چہ ملک ء ءے کشیت
 ہرچی ساہداریں شربت ء موت نیگ ء پُز شیت
 گپ ہمک رنگیں دشمن ء بدخواہ ء کشیت
 (اے) حادثہ کپت قدرتاں بے شک ء گمان
 صدر ء ہمراہ ات پست ء نہہ جنگی پہلوان
 کرنیل ء جرنیل ء فوجی بہادریں نوجوان

بال کنگ بالیگ ء آجہاز بُرز ء بیت روان
 اے قضا رب ء ماں سرء آرتہ یک دمان
 دشمنان سازشے گتہ پہ چیر ء نہان
 شرتگ ء گپت بالیگ ماں بال ء بے انان
 ہنچو کہ یوسف دؤر دات ئے درچاہ ء کنعان
 سرشکلین اتکہ بالی ماں جہل ء لیٹ واران
 ہج کسی واستا پشت نہ کپت ساہ ء جسم ء جان
 ہرچی کہ ہمراہ ات تمام مُرت انت میرء خان
 ہنچشیں ظلم ء الامان یارب الامان!
 پنچ سرء بیت انت دشمن ء بدخواہیں رداں
 سی گلیں نوجوان کشتگ ء دؤر دات بدان
 گوں اسلحہ ء ہتیاراں ہماسرکاری گداں
 پرزہ بالیگ ء کپتگ انت ماں کوہ ء لداں
 مار ء تی آستگ ء ترا وارثہ بے گت ء
 بہ واست ء دنیا یا کینگ ء بغض ء گتت ء
 (کہ) پرچے ء نافذ تو کن ئے حکم ء شریعت ء
 تو چھٹت ئے دنیا یا غم ء رنج ء زہمت ء

رب اگاں راضیگ انت بہ نند باگیں جنت ء
 خالق ء حکم ء نوش بکن شہد ء شربت ء
 دشمنان تیگاں الم ء نقصان گت وت ء
 تو دست ء وت رودینت گول ہزار ناز ء نعمت ء
 چچ ء پوشاک ء پگار دات انت حرمت ء
 نیکی تی کار ء نیا تک دور دات شدت ء
 زحمت کشیت خوار بیت روز ء قیامت ء
 رب بزانت باریں چند ہزار سال ء نوبت ء
 لعنت انت آ شخص ء بکنت دھوکہ گول پت ء
 آبدیں شوے کہ مزانت مات ء عزت ء
 بے نصیب بنت ء ہر دو چہ باغیں جنت ء
 رب بکنت رحمت پر تی قوم ء ملت ء
 اتفاق بنت ء ہر وہد پہ صبر ء سنت ء
 بہترین شخصے دوست کنت لازم پر وت ء
 آ ایر بکنت قانون پہ مطابق ء شریعت ء
 روح ء شب مخلوق ء بدنت دین ء دعوت ء
 مے آیوکیں صدر ء رب بکنت شریعتی
 آئی ء قانون ء عقیدہ بنت نیک ء متقی

عادلیں دیندارے کنئے لُجْ ءِ غیرتی
 عالے مولا کن عطا پر ما قدرتی
 محتاجیں لاپ گارے مہیت شرک ءِ بدعتی
 اقتدار ءِ پروت مکنت میر اسے جوتی
 رحم بکن مولا اے تئی اختیاریں وتی
 صدر ءِ گوں ہراہاں بکن یارب جتئی
 گوں صدر ءِ نجوریں مردماں تند ءِ نیا دکن ات
 پہ قرآن وانی غمز دیں ڈیلئے شاد کن ات
 صدقہ ءِ خیرات ءِ دعا یانئے یاد کن ات
 بعد ءِ چند روچاں ماتم ءِ پُرسئے پا دکن ات
 اتفاق بند ات، مصلحت گیگ ءِ وار کن ات
 ظلم ءِ ہنڈالاں از وتی ملک ءِ گار کن ات
 از چد ءِ چادیم ءِ مرو جوانین کلمتئی
 تو دعا گو ءِ یک غلامے ءِ خدمتئی
 مان مدے توک ءِ اے رسم قانون انت سیا ستی

میر ملک و پر بند

یا خداوند و ذوالجلال رب الراحمین
 تو کنگ پیداگ قدرتوں آسمان و زمین
 من دیاں گواہی نیست خدا دیگر ہم چنین
 کلمہ واناں روح و شپ باسک و یقین
 لا الہ الا اللہ محمد اصحاب و اجمہین
 رحمت و اللہ باتب و تعبے تابعین
 حمد و تعریف و لائق انت رب العالمین
 نطفے ناپاکیں ماں آ رحم و مادر و
 شکل و انسان و جوڑ بیت حکم و قادر و
 روح و ارواہ و مان کنت ضعیفیں بیدر و
 دست و پاد، گوش و زبان و چشم و سر و
 پورمیں نہہ ماہاں جوان انت ماں اندر و
 بعد و نہہ ماہاں کثیت و ماں دنیا و سر و
 وارث و خیش و گندگ و کایت ہر گوار و
 (آ) مبارک بادی دینت مولیں مادر و

تجھے جوانیں خالق ء بکشاگ ترا
 خدمت ء مات ء کنت گل ء شاد ء شکر ء
 چند براں روپے وردے دنت شیر ء شکر ء
 پہ کوپگے روونیت پدر مثل ء چاکر ء
 پہ ہمک نیمون ء تیاریں چو نوکر ء
 (کہ) بلن ء چتیت چہ طفلی ء (غم ء) رنج ء زحمت ء
 پورئیں جوانے بیت خداوند ء قدرت ء
 نی گندیت وتی کد ء کامت ء رنگ ء صورت ء
 مال ء دنیا ء دولت ء شان ء شوکت ء
 نی کنت شری ء ہبرگوں (وتی) مات ء پت ء
 گوں ہمسر ء بیلاں دات وت ء تعریف ء ستا
 حج کس ء منظور نہ کنت مانند ء وت ء
 خواہش ء نفس ء کنت فصیل حرکت ء
 پشت جنت قرآن ء نروت راہ ء شریعت ء
 اے ہا طفل انت تو بچار باریں چون کنت
 دعویٰ گوں رب ء زرتگ ء قتل ء خون کنت
 دست نہ رسیت مجبوریں پاداں گوں کنت

ایمان ء باگ ء سبزی ء داس ء رون کنت
 اے ہا معصومیں کسانیں پشکلیں
 وارت شراب ء ء چرس ء ہیرون ء کشکلیں
 اے مئے انسانی عادت ء کب ء پشکلیں
 پہ بدیں کار ء ہرکس ء تنش ء تیشکلیں
 دیدو دانست ء خالق ء حکماں پروشکلیں
 مال حرامیکیں مرچی مئے لاپ ء توہکلیں
 چو نہ انت بابا اونسی دوست ء محترم
 بہ واست ء انسان ء باز کنگ اللہء کرم
 کعبتہ اللہ ء اڈ کتہ ء مسجد ء حرم
 کے سدک توبہ کنت (برو) اللہ معاف کنت
 ہنچو کہ صابون جن ءے چلن ء ساپ کنت
 گڈ ء چہ مدع ء دعوت ء گوشدار پہلوان
 مختصر تکرار کناں جنگلی کتوان
 زیادہ ء گیش ء شر نہ انت تعریف ء بیان
 گیشتریں مجبوراں ہما شعری پسوان
 گوں ثنا اظہار کناں جنگ ء کتوان

بلے من ہما جنگ ءِ ساہت ءِ وهد ءِ گون نیاں
 ملاں مشہور ءِ دفتر اں ایرانت ہر اے بیان
 نیت ءِ سئیل ءِ رہنگ انت ہردو نوجوان
 ملک محمد میرین ءِ علی محمد دُڑ بیان
 سوار بیتاں سینکل ءِ شت انت پہ گیگ ءِ اتان
 کندگ ءِ شادان ءِ گل ءِ راہ ءِ گپ جنان
 ملک ءِ ایران ءِ کوچک ءِ دشت ءِ سئیل کنان
 کندک ءِ دیدار کت ءِ ملک ءِ مردمان
 دولت ایران ءِ گوں اشاں ہست ات بدگمان
 سئیل کت ءِ ملک ءِ باہو ءِ بے خوف ءِ خطر
 وہدیکہ واپس پیگ انت ہر دو سیاہ جگر
 چو نزانت کہ مے پد ءِ زُمبیت گجر
 فوج خمینی ءِ زُمبتہ پہ بغض ءِ زہر
 ملک ءِ ایران ءِ ترگیں دولتے دگر
 جنت مے فوج ءِ مردماں خلق ءِ کنت ضرر
 لکتر ءِ دُن ءِ لشکر ءِ شاک دانت نظر

تیوک لے ۽ تہنا ماں پڑ ۽ سزان انت مٹڑ
 سینکل ۽ سوار انت ۽ دوئیں ورننا زیب ۽ پر
 گپ جنان انت ۽ وشدل ۽ خوش نودیں خبر
 کپت انت ۽ رند ۽ مثل ۽ چوگرک ۽ حیلہ گر
 یک اناگاہ ۽ گرکیاں گرند کت بیقدر
 چک جت ۽ چارت ۽ آگ انت ماشین ۳ گارپہ گوار
 دیم ۽ حج نیست انت دگر چیل ۽ کوہ ۽ گر
 اتلگ ۽ چک ۽ کچنگ انت شوئیں بے بصر
 بے حساب فیروز اش کت سر ۽ ناترئیں لچر
 زندگ ۽ موت ۽ میانجی ۽ بیت انت چیر ۽ سر
 خطرہ سک باز انت ہر وقت ڈیک دنت سنگ ۽ سر
 از وتی پاکیں قدرتاں رب ۽ کت نظر
 دشمن ۽ دست ۽ بیت انت اے رند ۽ درگزر
 خاک ۽ پاکستان ۽ اتلگ انت مرد ۽ رھگزر
 دیمتری کار ۽ نیست ات اے ورنایاں خبر

قدرت ۽ اختیاریں نپ ۽ نقصان ۽ ضرر
 ہج کے نیست اب کہ بکنت ایساں سوچ ۽ سر
 گوں ہشت صد ۽ جنگ ۽ چون کنت تہنا دونہر
 مہتراں ناکا میں دلے کار بستگ جگر
 نیست ات نزیک ۽ تمپگ ۽ چیل ۽ کوہ ۽ گر
 دعا کت ۽ اللہ ۽ گلورا چنداں بار ۽ بر
 یا الہین تو مرچی مے توفیق ۽ مبر
 غیرتی امداد ۽ مروا راھے نیست دگر
 راہ چہار دیم ۽ کچگ انت فوج ۽ لشکر ۽
 فوج ۽ میانجی ۽ کچگ انت لاپ ۽ اندر ۽
 ہکلن گت گاٹ ۲ ۽ شامیا ات نزیک تر ۽
 پخت ۽ چالاک ۽ گولشنگ ات فوج ۽ افسر ۽
 دور دیت سلاہان ۽ چست کن ات دستاں یکمر ۽
 گوں فوج ۽ سالار ۽ گلاشتہ علی محمد مردور ۽
 ما ۽ شامیا براتیں توبہ بخش مارا چمبر ۳ ۽

دات جواب پُخت ء لشکر ء فوج ء میجر ء
 قانون ء راہ ء نیست انا براتی مئے گوار ء
 موت ء اختیار کن یا بیا تسلیم بئے مر ء
 رنگ دویمانی ترستہ چو سیاہیں اشکر ء
 چو خیال میر ء کت وتی موجیں ہاتر ء
 اے کزا مئے قادر ء آرتگ مئے سر ء
 موت تدبیریں مشکلیں بچگ چمبر ء
 ازپت ء رندی ، میری من ء گوں چہ مادر ء
 منا قصو جنگانی یاد انت چہ میریں چاکر ء
 چون گتہ بوبکر ء گلانا شاہ ء دختر ء
 پہ وتی آوار ء پدا میریں قمر ء
 نامے دنیا یا شنگلیں چومسک ء امبر ء
 اے ہبر عیب ء طعنہ ء نکسان انت مرا
 بندانت مئے دستان ء برانت مارا ظاہر ء
 چابک ء لقان جفت چو مثل ء ہر ء
 تربت ء شہر ء جیل کفت مند ء گوادر ء
 چہ بزدلیں زند ء موت منا دوست انت صد بر ء

وشدلیں نامے پشت کپیت شاہی دپتر ء
 نی حکم ء اللہ ء نشتہ ماں جنگی سگر ء
 گرندلت گرکیاں سہر اتنت تیر چو اشکر ء
 مدتے تیراں گلورتہ چو بشی جز ء
 دل جگر کار بتگ مڑاھ داریں کنگر ء
 ہنچو بوکر ء ء مانند ء (میریں) عومر ء
 گوں دولتی فوجاں جنگ نہ انت لیب ء مسکرا
 لہڑ جت سی تیراں چونیل بوئیں زرع
 (گوشتے) پنچ ء شش گاڑیناں وتی مت ء درور ء
 گرتے شیر ء مثل ء چو رعد ء جز ء
 لشکر ء فوج ء کس نیا تلگ نزیک تر ء
 علی محمد جان ء آرتگ ات گرکی ماں گلور ء
 بے حساب زہرات جوان پر آفوج ء افسر ء
 (گوشتے) من مکسدے داراں چو ء نکسین لشکر ء
 بے گناہیں ما، کپتگ ء مفت ء مئے سر ء
 بے حساب تیر جت آمڑا ہداریں کنگر ء
 تیر رگام رچی رتگ انت مثل ء انگر ء

بے کلمتہ عمر ء اتلگ اجل حکم ء قادر ء
 بزاں دشمنان کیے اتلگ چہ پشت ء اندر ء
 ماں سرے فیرا کت حج نہ کت شوم ء آسرا
 لکت ء تیرے بیت وفات جوانیں عومر ء
 وقعہ احوال معلوم بیت کوہ ء لشکر ء
 رُمت انت جنگی پہلوان جملہ یکمیر ء
 نیتے است ات پہ مژء جنگ ء ٹکر ء
 بہ داست ء امداد ء اتلگ انت رُمت ء الگر ء
 تا علی محمد نوجوانیں کُشگ پیتہ پیسر ء
 محمد ملک میریں زندگ انت حکم ء داور ء
 دل پریشان ء نشتگ ات وہم ء چکر ء
 من زاناں کہ چون بیت منی نیل ء برادر ء
 احوال حج رنگ ء نہ انت راست ء پدّر ء
 تاکہ یک وہدے ہوش گتہ میر ء آخر ء
 گون نہ انت علی محمد جان منی نزیک ء گور ء

باریں کہ چون بیت آ مزن نامیں مہتر ء
 یا جنگ پیتہ یا شنگ شاد ء شکر ء
 حج مبات علی محمد شالاتی سالونکی سرء
 کوھی ورنہاں کہ دیتگ انت فوج ء لشکر ء
 اے مژدیان انت چو مثل ء آ شیریں بیز ء
 بے حساب تیر رنگ چو آس ء انگر ء
 آڈر دات فوج ء افر ء کش ات ننگر ء
 واپس بیت جلدی کہ بلوچ زہر انت مے سرء
 لاشہ علی محمد ء برنگ ء چیر ء اندر ء
 از وتی ٹرس ء فوج پدا واپس ہنٹتہ
 کیس بلوچاں پہ خالق ء امر ء کفنتہ
 دعویٰ اے جنگ ء داں ہے جاہ ء کفنتہ
 ملک محمد میریں چمبر ء موت ء چنٹتہ
 میر ء یون پیتہ علی محمد ء جہنائیں برنگ
 کوسگ ے قوم ات مہتر ء راجانی گرگ
 زیادہ ات زور ء علی محمد ء لاش ء پچگرگ
 شوم ہما وہد ات بیت دویمانی سرگرگ

مختصر قصوتا ہے جاہ ء بیت تمام
 گر کے پُرسیت شاعر ء نام انت میم ء لام
 یاد کنت ہر دم قادر ء شاہیں سہب ء شام
 بے بہائیں عمر گلازیت توحید ء مدام
 جلدی وتی کاراں پہلوان گیگ ء گوار بکن
 یا حسین شاعر پہ وتاراھے در بکن
 کاگد ء میر گیگ ء برو مند ء سر بکن
 (بگوش) آپ بدے ایمان ء باگ ء کہ پلن ء بر بکن
 مئے عاقلی پنت ء واعظ ء کپتاں گوش بکن
 عرض ء پریاتاں گوں خدا وند ء پیش بکن
 روچک ء شیخ وہد ء نماز، حج ء گیش بکن
 توحید ء پاکیں چادر ء جان ء پوش بکن
 صبر ء انصاف ء شربت ء شہد ء نوش بکن

29-10-1994 شعبان ء ماہ

حرصِ دنیا

یارب رحم بکن رحمانی
توفیقے بہ بکش ایمانی
زور ء طاقع جسمانی
دین ء محنت ء آسانی
دوستی ء تپاک براسانی
فرمانبر پت ء ماسانی
حج کس ء مدے نقصانی
آخراے جہان بیت فانی
مارا جنت ء (بکن) مہمانی
تئی دیدار بات نصیب نورانی
پاک ء پاکیزہیں ہورانی
شہد ء شربت ء بریانی
پیری ختم بیت ، کثیت جوانی
سالونک سمھ انت سیرانی
شانی بات بما پیغمبر

امام الانبياء رھدر بر
 زھمانی امامت انور
 یارے گون اتنت پد جوھر
 (مناں) دوستیں حضرت ۽ باگ ۽ بر
 صدیق کت قبول راہ ۽ شر
 خطاب ۽ عمر زیب ۽ پر
 عثمان ۽ علی ناما ور
 باز اش خرچ کتہ سیم ۽ زر
 گوں تبلیغ ۽ جہاد ۽ ہر بر
 دین ۽ محنت ۽ چیر ۽ سر
 ز شیراں فتح کت خیبر
 من بعد از ثنائے اکبر
 مارا چار مسلک یقین ۽ باور
 دستور دانگ انت پیغمبر
 مصلحہ چار پچیں گلور پہ گلور
 مسجد حرام ۽ امنم
 حج شک نہ کنت دل اندر

زرد من شادھی پر بستہ
 نقاشیں قلم گیت دستِ
 زہ چہ مذہبی فہرستِ
 ربِ معاملہ گت ستا
 منِ دینہ زاهدے کوشن سالیں
 ضعیفِ نزمِ دلِ و شحالیں
 شر گپِ نکو اعمالیں
 درویشِ بزرگی چالیں
 دیمِ روشنیں انت چو ماہِ
 بیار شکر گزار ات شاہِ
 تنگ ات عبادت گاہِ
 ہرم ترسگ ات اللہِ
 شریعتِ قرآنِ راہِ
 ماہتیں براتِ برات یکجاہِ
 بے خوفِ خطرِ ہمبہراہِ
 وش اتکِ سلامانِ بعدِ
 منا دوست بیتِ واجہِ تندِ نیادِ

مثل ء وارث ء شریں سیاد
 منی بالادملگی بیتہ شاد
 یاد اتلگ من ء ابن سعاد
 دین گوں مھنٹاں بیت آباد
 من ء بیارے کنگ سوج ء سر
 ہجر مت بنت اسپ ء ہر
 امب ء کیلگ ء گنج ء نہ
 نامب ء پیتل ء سیم ء زر
 گرامنرخ ء نیست گوں گوہر
 یکجاہ نہ بنت سنگ ء سر
 پڑ انت رستر ء چیل ء گر
 روباہ نہ بنت شر ء ز
 پرداتکہ تمام خشک ء تر
 داشک پنچو ء مار ء گر
 پہ مال ء دولت ء سر بہ سر
 ظلم ء ازچہ ء چادیم گر
 باز کینگ سستی ء برسات ء

گرانیں گولا کے پہ داتہ
 ناشکر ات خدا ۽ ذات ۽
 تبلیغ ۽ جہاد دیم داتہ
 مسکین ۽ ندیت خیرات ۽
 معلوم نیت پت ۽ حالات ۽
 تعظیم نہ چاریت مات ۽
 گوں انصاف ۽ نہ پُرس ات برات ۽
 انسان! اللہ ۽ غلامیں تی جند
 رب ۽ قدرتاں چار ۽ گند
 بالانصاف ۽ ادب پادا نند
 مال ۽ دولت ۽ حُب ۽ سند
 حج کس ۽ مدئے تو گوار گند
 تی باریں پچھکیں عمر ۽ زند
 ترا پادار نہ بنت سندہ ۽ ہند
 برازنگ ۽ نوابیں فرزند
 سیاد ۽ وارث ۽ قوم ۽ راج
 فوج ۽ لشکر ۽ شاہی تاج

چہ دنیا ء نہ بُرت کس ء باج
 رب ء پروشنگ انت پہل ء باج
 منی نامیں شاہ پسندیں گنجی
 داتہ شامنا دل رنجی
 شے کرداراں نفس منجی
 داریت لذت ء تام تُرنجی
 دروگ ء گوں شام کے پبجی
 ترک ء سنت ء پرچہ چوش
 چوگر میں پوڈراں زرتہ جوش
 شرک ء بدعت ء مُشت ء موش
 قرآن ء ندرت دلگوش
 دین ء دعوت ء باز خاموش
 پہ دنیا ء نپ ء گوش ماں گوش
 ہئے ایمان بزدلیں نامرداں
 گوں رفتار ء رواج ء کرداں
 دین ء مذہبی بے درداں
 پہ مال ء دولت ء سرگرداں

شات اللہ نیت پہ مال ء جان
 بسیار کن ات پھر ء شان
 پہ نام ء چچ کنگ دستر خوان
 کایت ء رونت ء مہمان
 گوپنداں کن ات ونگ ء را
 پہ عوض ء ءے دیت آپ ء نان
 کمزوریں دلانی ایمان
 آکارے (کہ) پہ ریا ء رُوئیں
 آشک بیگ ء شراب ء جوئیں
 نزدء خالق ء بد بوئیں
 ضعیف ء بیوسیں موکوئیں
 اوشتات نہ کنت گوکوئیں
 اوداں دوزخ ء ڈنکیوئیں
 بازے مردم انت اے گروہ ء
 حرص ء کشنگ انت چہ موہ ء
 کپنگ انت غم ء اندوہ ء
 میٹرین انت سر ء گوں کوہ ء

چه دو میگ ء براں من گروه ء
 نزاں انت خراب ء شتر ء
 محتاج انت غریب پہ زر ء
 نقصان بتگئے ماں گر ء
 انچو زرتگ انت آھر ء
 دشمنی بکنت انگز ء
 موئل چپ بیت گوں پز ء
 پرواہ نیست نشے بہادر ء
 کش ماں کش بیت زند ء مرک
 لالچ گوں دولت ء مالاں غرق
 پہ تاوان ء نیت سینٹھ ء فرق
 چو بش ء حمراں جنت ء برق
 حج رنگ ء نہ کنت کار ء ترک
 شرمیں زندگی اے رنگ ء
 حرض بے چو ٹوراک ء کنگ ء
 ناشکری بکن جن رنگ ء
 جاء ء کم بکن بن سنگ ء

کچنگ ملکہوت ماں ونگ ء
 قبر ء ءے روئے دل تنگ ء
 پہ دنیا یا مئے جگ پہ جگ
 داریت ماتم ء پرس ء سیک
 پہ گزیال ء طلائیں مندریگ
 وش تائیں خوراک ، گوشت ء پیگ
 ہر وہد عالماں رگر بخت ء
 دنیا ء چگل دئے پشت ء
 قرآن ء بدارت مشت ء
 (تو) بیچ نہر ء بزاں جاں ششت ء
 شیطانیں لعین تو کشت ء
 عطر ء امبر ء مسک مشت ء
 شیطان ء لعین ء ویل کن
 باغ ء مصطفیٰ ء سخیل کن
 حق ء ہر گناہاں فیصل کن
 ملا شور مدے تانزی ء
 دین ء خادم ء غازی ء

گوں دنیا یا مگر بازی ء
 دعویٰ ء بدئے قاضی ء
 چے گولنگ ہنگ ماضی ء
 سال ء موسماں درازی ء
 ابابکر تو بکن عقل ء ہوش
 گوں حص ء مے گوش ماں گوش
 شرک ء بدعت ء پہل ء پرورش
 دین ء شربت ء شہد ء نوش
 پر تو رحم کت پردہ پوش

مناجات .

ما گناہ گار ء بندھیں خاکی
 ما گنگ نقصان ء خطا کافی
 از تو لوٹیں بخشگ ء معافی
 کن گناہانی دپتر ء ساپی
 تو مئے رب ماتئی بندہ
 ما اگر کردارے گنگ گندہ
 تو مکن مارا خوار ء شرمندہ
 مارا مکن مولا مثل ء درندہ
 رحم (بکن) رحمان پہ گناہ گار ء
 ہمت ء توفیقے بدئے مارا
 پہ وتی دین ء محنت ء کار ء
 محشر ء آسان کن مئے بارء
 مجلس ء دیوان گوں چہار یار ء
 گوں نبی ء ء دڑیں تاجدار ء
 دئے خلاصی چہ دوزہ ء نارء

اے خبر دیر نہیں از تئی شان ء
 بارانگہ دار چہ شرع شیطان ء
 لازم انت تقویٰ پر مسلمان ء
 بھرے بکشے از پاکیں قرآن ء
 دے ہدایت تو پیر ء نوجوان ء
 غفلت ء مردم کچنگ انت دراہ ء
 نیست بھروسہ یے روح ء ارواہ ء
 مومنناں یارب کش وتی راہ ء
 چار ماہ ء چلن ء سے روج ہرماہ ء
 کن قبول عرض ء پاکیں درگاہ ء
 تحقیق یک روچے بیت جہان فانی
 رب تئی دستیں مشکل آسانی
 موت بدئے مارا نور ایمانی
 اے مناجات ء ہر کسے بوانی
 آئی ء مولا کن نگہبانی

از فصیل شیطان ء کار ذریعانی
 بندہ ء ستک ء نیت ء ساپ کن
 کعبتہ اللہ ء یک بر طواف کن
 دائم وتی رب ء مدح ء اوصاف کن
 مسکین ابابکر ء مہربان معاف کن
 نام نئے چو مسک ء امبر آتار کن
 چلہ ء چار ماہ سے مدام تیار کن
 نور ایمان ء غیرت ء یار کن
 آگناہانی دپتر ء گار کن

5-10-92 (پرائس توک)

دو شنبے

ملا ابا بگر ہشتاد سال ء پیش دشت ء کلدان نامیں میگلے ء و دی بوت، چونکہ بلوچانی گور ء سندھ سالانی یات دارگ ء حساب
 چہ عازر ء حیر و پ ء ذ کال ء و با ی گدا مز نہیں جگے ء و ر د ء زانگ بنت انت، انچوش ملا ابا بگر ہم ہما و حد ء مز نہیں و با ء سال ء
 پیدا ک بوت۔ آئی آر تہیں پت ء نام بہادرات۔

ملا ابا بگر ء نام گوں دادشاہ ء پر بند ء یک مز نہیں ہلکے ء تہ ء پر شت گدا آئی ذمہ داری شاعرے ء حساب جہت
 ء کیش بو آن بوت انت، و تی مگ ء سماجی کارانی تہ ء ہم آ و تی کرد ء چہ بے یال نہات پیشکھ آئی پر بندانی سر حال ء بن
 گپ ء و ر د ء ایسی در شان ہم زیات گندگ بیت۔ ملا ء شاعری نظم ء فارم (Form) ء انت کداے مئے قدیمیں ء و تی
 زمین ء میراث ء مذی انت۔

ملا ابا بگر ء تنیکت ء و شعری دیوان چھاپ بوتگ۔

۱۔ استین ۲۔ ملین متریں ۳۔ نر نکلش شمسے دستان انت۔

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ